

PAUL - JACQUES BONZON

SÁU NGƯỜI BẠN ĐỒNG HÀNH VÀ...

...THÀNH PHỐ MÀU HỒNG

PAUL - JACQUES BONZON

SÁU NGƯỜI BẠN ĐỒNG HÀNH
VÀ
THÀNH PHỐ MÀU HỒNG
CUỘC PHIÊU LƯU THỨ MƯỜI HAI

NGUYỄN LÊ TOÀN
BÙI CHÍ VINH
thực hiện

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI - 1996

MỤC LỤC

- TIDOU, thủ lĩnh
- MADY, nữ tiên tri
- TONDU, giác đấu
- GUILLE, nghệ sĩ
- GNAFRON, hề xiếc
- BISTÈQUE, đầu bếp
- KAFI, đấu sĩ - vệ sĩ

Một : Chiếc giày ở Toulouse

Hai : Bới lông tìm vết

Ba : Gã thám tử tư

Bốn : Băng cướp chắt nỏ

Năm : Máy bay thử nghiệm

Sáu : Lời kêu cứu của Mady

Bảy : Kafi số một

Tám : Giây phút cuối cùng

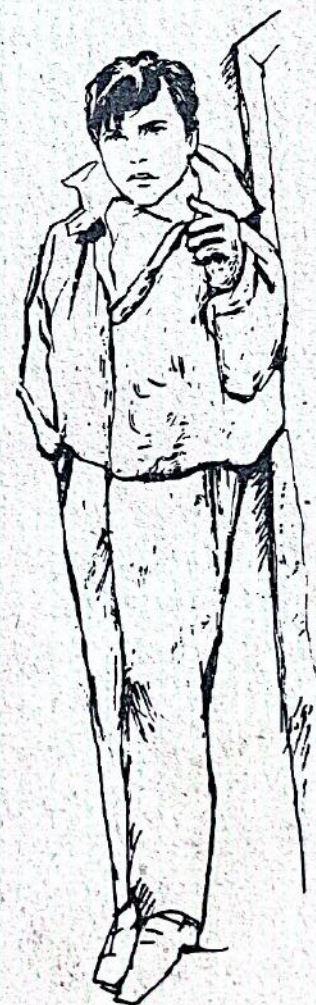
TIDOU, THỦ LÃNH

Tran

14 tuổi rưỡi, anh cả trong một gia đình thợ thuyền, chủ nhân của con chó lai sói lông đen Kafi và là sếp sòng của nhóm "Sáu người bạn đồng hành". Tidou gốc người miền Nam nước Pháp, tóc đen, mắt sáng, rất đẹp trai, luôn mang trong mình dòng máu phiêu lưu, muốn khám phá đến tận cùng bí ẩn của sự việc, để mang lại công bằng, đạo lý cho những con người không phương tị vê.

Là một người thẳng tính đến mức nóng nảy, Tidou luôn quyết đoán hành động. Ánh mắt của hắn chỉ dịu lại khi bắt gặp ánh mắt nhắc nhở của Mady, vì cô bé hắn sẵn sàng hy sinh cả bản thân mình.

Tidou quả xứng đáng với danh hiệu thủ lĩnh của Sáu người bạn đồng hành.

...Thành phố màu hồng

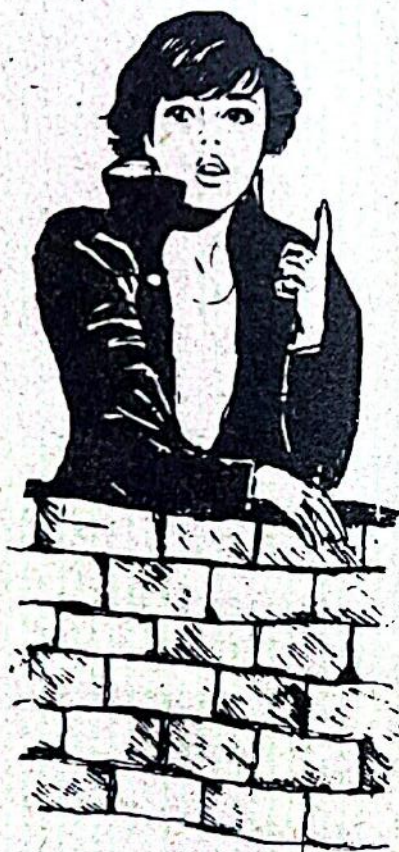

MADY, NỮ TIÊN TRI

Sắp 14 tuổi, rất duyên dáng với mái tóc màu nâu sẫm, mắt đen, nước da bánh mật... Tào hóa đã ban tặng cho cô bé xinh đẹp này sự phán đoán mãnh liệt và trực giác tuyệt vời.

Ngoài nét xinh xắn trời cho, Mady còn được các chiến hữu phong tặng biệt hiệu "Nữ Tiên Tri" bởi giác quan thứ sáu của một nữ thám tử.

Thường song hành bên cạnh Tidou, cô bé nổi lên như một nhà hòa giải thông minh và góp phần quyết định trong mọi hành động khi đặc vụ đi vào bế tắc. Mady là một báu vật mà thượng đế ban phát cho nhóm 6 người.

TONDU, GIÁC ĐẤU

15 tuổi đúng, Tondou chỉ cần bỏ chiếc mũ bê-rê ra là giống y chang một dũng sĩ giác đấu La Mã với cái đầu trọc lóc không một sợi tóc dính da bởi căn bệnh hiểm nghèo thời bé. Mặc kệ bạn bè thất vọng với cái đầu trọc của mình, Tondou tỉnh bơ trong vai trò một "giác đấu". Lớn tuổi nhất, biết đâm dáo, biết sửa chữa máy móc, xe cộ như một kỹ sư cơ khí, và nhất là biết liều lĩnh lúc cần thiết. Bằng phong cách đặc biệt của mình, Tondou là kẻ duy nhất trong băng có thể "tàng hình" dễ dàng trong đám xã hội đen.

...Thành phố màu hồng

GUILLE, NGHỆ SĨ

Sắp 15 tuổi, không thể lẫn lộn với ai bởi mái tóc đỏ độc đáo của mình. Là một thành viên chính thức từ những ngày đầu thành lập, chàng thám tử bất đắc dĩ Guille đến với băng nhóm với cây kèn Armonica trên môi và những bài thơ trong đầu.

Tối kỵ với bạo lực, Guille đặt một chân dưới đất và một chân lên... mây, lãng mạn hóa mọi cuộc phiêu lưu nguy hiểm, trong bất cứ trường hợp nào cũng là nghệ sĩ giang hồ lãng tử.

Nhưng có một điều chắc chắn, Guille là nghệ sĩ - hiệp sĩ chứ không phải nghệ sĩ của thính phòng.

...Thành phố màu hồng

GNAFRON, HỀ XIẾC

13 tuổi rưỡi, còi xương bẩm sinh, tóc đen như lông quạ, rồi nài đến nỗi những cái lược phải chào thua không cách nào chải được.

Theo truyền thuyết, Gnafron là tên một nhân vật đóng giày trong sân khấu múa rối Pháp, trong khi Gnafron của chúng ta trên thực tế cư ngụ trong một cư xá có hiệu đóng giày, thế là coi như chết luôn tên... cùng cơm.

Tuy nhiên với bạn bè, Gnafron không hề là "thợ giày" chút nào. Nó nổi tiếng là "Hề Xiếc" bởi ngoài hình dáng gầy còi bên ngoài ra, nó còn là cây tiểu lâm số một của cả nhóm và... cực kỳ đại láu cá. Sự ma lanh thiên phú của nó luôn luôn gây bất ngờ cho các đặc vụ của Sáu người bạn đồng hành.

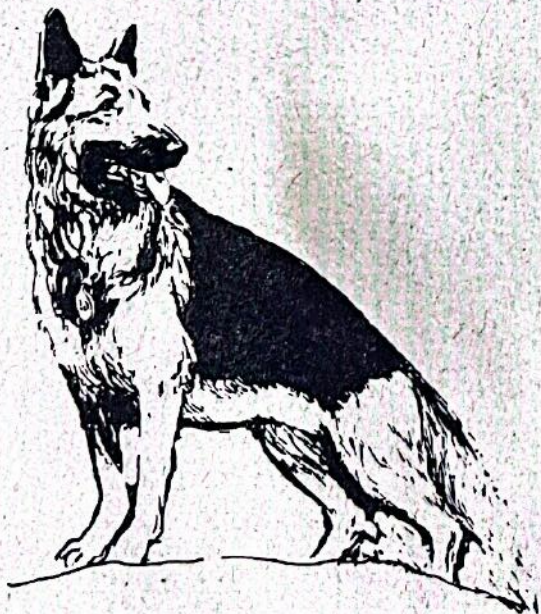
BISTÈQUE, ĐẦU BẾP

Hơn 14 tuổi, tóc hạt dẻ, thấp lùn, má đỏ môi hồng mặt... bánh bao nhưng còn lâu mới là con gái như Mady cho dù mang tên Bít tết.

Sở dĩ cậu bị dính biệt hiệu như vậy cũng vì ông bố thân sinh ra nó là chủ nhân một cửa hàng thịt chế biến, mà trong đó các món bít tết, xúc xích bao giờ cũng được khách hàng có "tâm hồn ăn uống" ưa chuộng.

Bistèque là thủ quỹ kiêm hậu cần của cả nhóm, chuyên cung cấp chất đạm cho các bạn sau những cuộc điều tra căng thẳng thần kinh.

Có điều trong những cuộc mạo hiểm, đối với bọn bất lương, Bistèque khó xơi hơn bất cứ một... miếng BISTEQUE (bít tết) nào.

KAFI, ĐẦU SĨ - VỆ SĨ

Gốc gác từ hoang mạc của một xứ Ả Rập xa xôi, Kafi có nguồn cội kỳ di ngay lúc còn nằm trong bụng mẹ cho đến khi lưu lạc giang hồ sang miền Nam nước Pháp.

Với đôi tai dựng đứng, lưỡi thè lè, lông đen, đuôi rậm, bốn bàn chân đỏ như lửa, Kafi đúng là sản phẩm của hai dòng máu cha sói, mẹ chó nhà. Từ khi được cậu chủ Tidou nuôi nấng và dạy dỗ làm chó săn chuyên nghiệp, Kafi chưa bao giờ làm thất vọng nhóm Sáu người. Nó trung thành hết mực với Tidou, yêu quý Mady như người chủ thứ hai và là đại hùng thần lúc ẩn lúc hiện làm bọn tội phạm kinh hồn táng đờm.

Kafi là một "thám tử bốn chân" siêu hạng.

Một

Chiếc giày ở Toulouse

Thời gian trôi tựa tên bay, thấm thoát mà sắp hết tháng 6. Mùa hè năm nay Lục thám tử đã ấn định với nhau làm một chuyến du ngoạn về vùng Alsace, vùng đất này ở không xa Lyon, vừa tiện di chuyển bằng xe gắn máy, vừa để xả hơi sau một năm học hành nghiêm chỉnh và chiến đấu chống tội ác cũng hết sức... dằng hoàng.

Mà chúng dằng hoàng thiệt chứ sao. Sau 11 đặc vụ phiêu lưu mạo hiểm, đứa nào cũng lớn lên như thổi. Gnafron thì đã bớt còi xương và trở nên nhí nhảnh hơn, thằng Bistèque bụ bẫm như món xúc xích trong cửa hàng thịt mà nó là ông

...Thành phố màu hồng

chủ nhỏ, Guille bắt đầu mê mải với các sáng tác tự biên tự diễn dành cho cây kèn armonica trong túi, anh chàng Tondu nhỏ giở thấy rõ cho dù muôn năm đầu trọc, Titou càng ngày càng chững chạc trong khi Mady mỗi lúc một xinh đẹp hơn.

Chuyến du ngoạn Alsace đã được sáu đứa thu xếp xong xuôi ai ngờ giờ chót bị bể kế hoạch. Đầu đuôi là một lá thư từ thành phố Toulouse xa lạ tới hàng 500 cây số. Lá thư được gửi đến cho Tidou và thủ lãnh những người bạn đồng hành không thể không đọc. Trời ạ, thư của thằng Corget, một trong vài thành viên chủ chốt của băng Những Tầng Đá Lớn, tiền thân của nhóm Lục thám tử từ hồi Tidou còn chân ướt chân ráo đến Lyon.

Kỷ niệm cũ làm Tidou bồi hồi. Corget dọn nhà đi sớm quá, nếu cái thằng thông minh và gan lì đó còn ở lại thì chưa chắc hẳn đã qua mặt được.

Hắn lẩm nhẩm đọc thư:

- "Chào Tidou, tao nhớ tụi mày quá chừng, ở thành phố Toulouse với những ngôi nhà mái hồng, quét vôi màu hồng này thiếu bạn bè buồn

quá. Những cuộc mạo hiểm ngày xưa ở khu Chù Thập Hung, dưới chân dốc Kẻ Cướp cứ lướt qua óc tao như cuốn phim câm. Căn cứ địa của tụi mình dạo này ra sao hả Tidou, chắc mày và Nũ Tiên Tri vẫn còn cặp kè với nhau lang thang mơ mộng trong các trò chơi nhất sinh thập tử hả? Sở dĩ tao nhắc về kỷ niệm chiến đấu là vì ở khu ngoại ô Blagnac nơi tao ở vừa xảy ra một chuyện bực mình, chuyện bực mình đến mức tao nghĩ rằng phải có tụi mày xắn tay áo lên giải quyết. Có lẽ mày biết tòa nhà mang tên Ve Sầu nơi gia đình tao trú ngụ rồi chứ, ở tầng 6 phía dưới có một thằng nhóc 12 tuổi rưỡi tên là Coincoin. Nhà nó nghèo lắm và lại đông người nữa. Cha mẹ thằng nhóc tần tiện hết cỡ mới sắm cho Coincoin được một chiếc xe đạp đi học, ấy thế mà nó bị một gã lạ mặt cướp xe lúc chạy ngang cơ quan Hàng Không Vũ Trụ. Tên cướp xô Coincoin xuống đường gãy cổ tay phải và tình cờ Coincoin chiếc xe phóng luôn. Tội nghiệp chú nhóc phải cấp cứu bó bột tại bệnh viện, nó chỉ còn biết khai với cảnh sát rằng thủ phạm là một người đàn ông ốm nhách cao nhòng. Chỉ có thể. Bây giờ thì tao

...Thành phố màu hồng

phải làm nhiệm vụ chở Coincoin tới trường học mỗi ngày chứ sao, tao thù thằng người lớn vô lại đó ghê, thù tới nổi máu thám tử nổi lên, ngay sau khi Coincoin vô bệnh viện tao tức tốc đến hiện trường và thu hoạch được một chiếc giày màu vàng nhãn "FEDOR", số "45" cùng vài vết máu cách chỗ tên cướp tấn công thằng nhóc 200 mét. Tao có thể kết luận rằng do tên cướp hấp tấp nhào lên yên chiếc xe đạp con nít nên gã bị té trầy đầu gối tứa máu và bị rớt... một chiếc giày. Mày thấy kết luận đó được không. Hiện thời tao vẫn giữ chiếc giày và giữ bí mật này không cho cảnh sát biết. Tao đang chờ sự phá án của Sáu Người Bạn Đồng Hành đó.

Thư viết đến đây có lẽ mày cũng đã hiểu. Thứ nhất, vì nhớ tụi mày. Thứ hai, vì hoàn cảnh đáng thương của Coincoin, tao khẩn khoản mời các chiến hữu nghỉ hè ở Toulouse. Tao đã chuẩn bị sẵn chỗ cắm trại cho tụi bay, đó là một khu đất trống đối diện chung cư Ve Sầu nơi tao ở. Chỗ đó cắm lều là bá phát. Vậy nghe, nhớ trả lời sớm và đừng phụ lòng tao, sếp lớn ạ. Bạn hiền của mày: Corget tự "Quân Sư Quạt Mo"...

Lá thư chấm dứt làm Tidou ngẩn ngơ. Hắn thù người một lúc lâu rồi quyết định dứt khoát.

- Bạn bè nhờ cậy là không được chối từ, mình sẽ diện cho các bạn huỷ chuyến đi chơi Alsace.

Hắn lần lượt nhắc phôn gọi từng chiến hữu một và nhấn cực gọn:

- Tôi muốn có cuộc họp ở căn cứ chiều nay.

*

Tại căn hầm bỏ hoang dưới chân dốc Kê Cướp, Tidou khỏi cần thao thao bất tuyệt mất công, hắn chỉ mở lá thư của Corget ra đọc. Ngay lập tức đám trẻ sững sờ, không sững sờ sao được khi kế hoạch lãng du đột nhiên xáo trộn, tuy nhiên đứa nào cũng thừa lòng nhân ái trước sự đau khổ của chú nhóc Coincoin đáng thương. Chính vì thế, Mady trầm ngâm:

- Tôi nghĩ không cần bỏ phiếu ở đây, chúng ta sẽ đến thành phố Toulouse một chuyến.

Gnafron gục gặc:

- Cũng... được, có điều nó xa tới 500 cây số. Bistèque áy náy:

...Thành phố màu hồng

- Tôi cũng rất muốn tái ngộ Corget, sắp băng "Những Tảng Đá Lớn" hồi đó, nhưng liệu mấy chiếc xe ga có trục trặc không?

Tondu gãi cái đầu trọc:

- Khỏi lo, trục trặc là có ngay kỹ sư cơ khí Giác Đấu.

Guille bỗng trở nên sáng dạ lạ thường:

- Này quý vị, tại sao tụi mình không cầu cứu bác tài xế xe tải gần khu cư xá Chũ Thập Hung nhĩ, sáng sớm nào bác ta cũng chạy tuyến đường dài đến tận Narbonne.

Tidou vỗ tay:

- Cám ơn mày, Nghê Sĩ. Tao rất thân với bác ấy. Ngày mai hình như bác ta đánh xe rông đến Narbonne lấy hàng, chúng ta có thể gõ cửa năn nỉ bác ấy cho quá giang người, chớ và xe ga lên thùng xe tải. Khi tới Narbonne, tụi mình sẽ xuống và dùng xế nổ phi một mạch đến Toulouse.

Tondu nhe răng:

- Vậy là tao thất nghiệp sao?

- Hà hà, chẳng ai mong mày làm thợ sửa xe suốt chặng đường dài lê thê đó cả.

Đám trẻ mau mắn nhỏ neo đến nhà vị tài xế tài khả kính. Đúng như dự kiến của Tidou, bé Mady chỉ tà tà ôm tới một bó hoa là bác tốt bụng gạt đầu lia lịa. Ông già nói lớn:

- Sáng mai tập trung trước gara tôi sớm nghe.

*

Đầu xuôi thì đuôi lọt. Với tấm bản đồ thành phố Toulouse mang theo, sáu chiếc xe ga chạy phom phom qua cầu bắc ngang sông Garonne, lao hết đường Grande Bretagne, rẽ phải sang phố Arenes Romains qua khu ngoại ô Blagnac và cuối cùng tìm thấy toà nhà cao tầng Ve Sầu trên phố Mermoz.

Đầu Bếp la lớn:

- Ve Sầu kia kìa, chung quanh toà nhà toàn cây và cây với những chú ve sầu kêu rả rích. Hề Xiếc ngó đảo đảo:

- Ve sầu kêu diếc ráy lắm. Tao khoái bãi cỏ rộng chưa xây dựng nhà cửa phía bên kia đường hơn. Ý hửn thằng Corget muốn mình dựng lều ở đây chác.

...Thành phố màu hồng

Sáu đứa cho xe dựa vào tường, khoá lại cẩn thận rồi hú Kafi cùng lao vút lên cầu thang. Chúng khựng lại trước một tấm biển nhỏ ở tầng thứ 7 ghi mấy chữ: "ông bà Corget".

Tidou mạnh dạn gõ cửa. Corget chường mặt ra sững sờ.

- Trời đất, đến gì lạ vậy ?

- Àng!

Kafi sửa lên một tiếng mừng rỡ rồi đưa hai chân trước quàng cổ cổ nhân. Kiểu chào "võ sĩ" của nó làm Corget suýt té nhào. Cu cậu lắp bắp:

- Thần cậu đây hả, ôi, mày đã thành một con sói lực sĩ.

Tiếp theo đó, cu cậu khen lấy khen để dung nhan và sức khoẻ từng đứa, nhất là người đẹp Mady. Không khí trong căn phòng tràn ngập niềm vui của ngày tái ngộ.

Giọng Corget rạo rức:

- Các bạn đến thật đúng lúc, ba mẹ mình đi chợ và đi làm hết rồi, ngồi đây đợi tôi chiều đãi trái cây và thức uống.

Bistèque cười ha hả:

- Có Đầu Bếp đây, mày để tao phụ một tay.

Khi mọi người đã tề tựu và nhâm nhi bánh trái xong xuôi, Corget mới bắt đầu:

- Các bạn có đem lều bạt theo chăng ?

Tidou gật:

- Trong ba lô tui tao còn trang bị đủ đồ nghề tình báo đủ làm điệp viên quốc tế.

- Tuyệt, cứ y chang hồi xưa. Chỗ cư trú mình đã tính toán trước, quý vị sẽ tha hồ quây tá là trong đây nhà chỉ mới lợp mái bên kia chung cư Ve Sầu. Ở đó mặc sức ngắm trời trăng mây nước không thua gì dựng lều trên đồng cỏ.

- Khởi khách sáo nữa, mày thừa biết tui tao đến đây vì lý do gì. Vô vấn đề đi Corget.

Người hùng xứ Toulouse nhấp một ngụm nước cam:

- Ừ, đại khái thì như tao đã nói trong thư. Tên cướp sau khi thò chiếc xe đạp cuốc mini hiệu Peugeot màu xanh cầu cạnh là bốc hơi bỏ lại một chiếc giày vàng.

Mady tùm tùm:

- Sao giống chuyện Lọ Lem đánh rớt hài quá, bộ bạn tính xách chiếc giày đó mời hết bà con trong thành phố xỏ thử để tìm ra thủ phạm hở ?

- Ừm, mình không giỡn đâu Mady. Thậm chí tôi còn gói kỹ chiếc giày để giữ mùi của tên cướp cho Kafi đánh hơi đây.

Đám trẻ trở mặt khi Corget gỡ mớ bao bì bằng giấy trắng nhôm ra để trình diện chiến lợi phẩm. Cái thằng đúng là có máu thám tử đến chết cũng không chừa, nó đặt xuống đất trước mặt các chiến hữu cũ. Ngay lập tức Tidou suyt khế:

- Gửi chiếc giày đi, Kafi.

Con sói khịt khịt vài cái rồi vẫy đuôi ra dấu đã ghi nhận được tín hiệu. Corget áy náy:

- Không biết Kafi có tìm được dấu vết hung thủ sau 8 ngày chăng ?

- Trừ phi tên cướp có cánh bay lên trời. Nào, mày giới thiệu chú nhóc bất hạnh Coincoin cho bạn bè đi chứ.

- Ôkê, đợi tao chạy xuống tầng dưới rước nó lên. Tao đã nói chuyện sơ về thành tích săn bắt

tội phạm của những người bạn đồng hành Lyon cho nó biết. Thằng nhóc tội lắm.

*

Corget quả là có uy tín trong chung cư Ve Sầu. Lục thám tử chưa ục hết ly nước đã thấy cậu kè kè một chú bé có cổ tay phải bó bột, mặt xanh xao bước vào phòng. Chú nhóc suy dinh dưỡng đến nỗi không ai dám tin là đã quá 12 tuổi.

- Đây là Coincoin, còn sáu vị đây là bạn cũ Lyon.

Coincoin mắc cỡ lúng túng:

- Lần đầu em được gặp anh chị.

Quái cậu Kafi sợ bị bỏ quên nên lừ đừ đứng thẳng bằng hai chân sau ngổ xéo Coincoin với cái nhìn... khủng bố. Thằng bé hoảng quá run như cây sậy:

- Con... con chó bự kia...

Tidou trấn an:

- Đừng sợ Coincoin. Chính con sói hiền không đó sẽ bắt tên cướp trả lại cho em chiếc xe đạp.

- Nó... bắt cướp được hả anh...

- Ủ, cậu em Kafi bốn cẳng đó trong quá khứ đã từng lập những chiến công vang dội. Rồi em sẽ thấy.

Coincoin thu hết can đảm xoa đầu con chó dại. Ngay lập tức nó nhận được một màn xã giao liếm tay âu yếm của quái cầu. Thằng bé hớn hớn.

- Kafi chịu kết bạn với em rồi đó nha.

Theo lời kể của Coincoin thì tên cướp chỉ có thể chui ra từ cơ quan Hàng Không Vũ Trụ. Hình như gã gặp chuyện gì đó rắc rối nên chồm chĩa chiếc xe đạp của Coincoin để tẩu thoát.

. Corget cau mày:

- Em có thấy gã bị té xe cách đó khoảng 200 mét không ?

- Không. Lúc ấy em gần như ngất đi, cổ tay đau đớn kinh khủng còn lòng dạ đầu mà nhìn.

Corget cụt hứng, cu cậu im lặng khi thấy Tidou nheo mắt. Mady vỗ về chú nhóc.

- Em tưởng thuật bao nhiêu đó cũng đủ rồi. Chị tiên em xuống tầng dưới nhé.

- Em đi một mình thôi, chị có hứa sẽ thu hồi chiếc xe đạp cho em không, cảnh sát đã hứa mà không làm được.

- Chị và các bạn xin hứa. Chịu chưa ?

Coincoin bịn rịn vuốt ve Kafi và khuất dạng ngoài cửa. Bấy giờ Tidou mới rồn rảng:

- Chúng ta phóng tới cơ quan Hàng Không Vũ Trụ cấp kỳ.

Tại cơ quan "nội bất xuất ngoại bất nhập" này, đám trẻ dừng xe bên kia đường và trầm trồ trước dãy nhà bát bưng nối đuôi dài mùt mắt.

Corget mân mê cái túi đựng chiếc giày màu vàng.

- Toàn là tường và tường. Gần hàng rào chỉ có một cái hố phủ đầy cỏ cạnh cột điện. Không lẽ tên cướp núp dưới hố chỉ để rình một chiếc xe đạp vô giá trị ?

Tondu chĩa cặp mắt thần vào một ô cửa tí hon sát mái nhà kho.

- Khoan vội vã đã Corget, mày từng làm quân sư của Lục thám tử, đúng không. Hãy để ý ô cửa,

kia, một tên gian đến bước đường cùng có thể nhảy từ trên cao 5 mét xuống mặt đất đấy.

- Có thể...

Corget tiếp tục lôi các bạn đến chỗ những vết máu đen sì cách hiện trường hai, ba trăm mét. Coi, Kafi không lộ một chút xúc động nào mà chỉ gầm gừ qua kẽ răng.

Tidou xác nhận:

- Giả thuyết của mày trúng phóc, Corget. Tên cướp rõ ràng đã bị té xe ở đây.

Mùi chiếc giày xộc vào mũi Kafi. Con chó dẫn phái đoàn đi vòng ra đường Latécoere và ngừng lại ở một trạm xe buýt sữa nhỏ. Mady thở dài:

- Kafi đã bị mất phương hướng. Chúng ta chỉ có thể giải thích rằng tên cướp đã lên xe bus hoặc xe ô tô của đồng bọn tại điểm này.

Hề Xiếc âm ức:

- Thế còn chiếc xe đạp của Coincoin ?
- Gã sẽ quăng vào cốp xe.

Đám trẻ thất thểu trở về dãy nhà trống mới lợp mái đối diện với chung cư Ve Sầu để lo chỗ ngả lưng buổi tối. Chúng dưng lều chớp nhoáng

và thực sự ngạc nhiên khi thấy các công nhân xây dựng đã hình thành một khu biệt thự hẳn hoi. Chỗ cắm trại có cả rô-bi-nê nước và được ngăn thành hai phòng. Chúng chia đều túi ngủ sang hai căn phòng lộ thiên do trời đất ban phát.

Corget chớp mắt:

- Vui quá xá, ngó mọi người tíu tít dưng lều sao mình nhớ lại những ngày giang hồ ở Lyon ghê.

Bistèque hát hăm:

- Mày ở lại dùng bữa với tụi tao chứ ?

- Thôi, tao băng qua đường đây. Về trê sợ bà cụ lại lo lắng.

15 phút sau bữa ăn dã chiến mở màn. Tay nghề Đầu Bếp quả bá phát, lũ trẻ ngồi bệt xuống nền nhà thưởng thức món mì ống của Bistèque kèm theo những lời khen nức nở khiến thằng mập phồng mũi.

Gnafron cắt đứt cơn phồng mũi của chiến hữu:

- Nãy giờ mình bắn khoăn một điều: tên cướp cao gầy kia không đến cơ quan Hàng Không Vũ Trụ với mục đích chôm xế điếc, đúng không, theo mình thì gã nhằm mục đích lớn hơn.

Mady gật đầu:

- Tất nhiên. Gã thoát ra từ cơ quan tối mật đó và ăn cắp chiếc xe đạp của bất kỳ ai đi trên đường để chạy trốn.

Tondu nhíu mày:

- Và tên đồng bọn đón lõng gã bằng xế hộp ở trạm xe buýt.

- Mọi thứ đều có vẻ đúng. Hiện giờ chúng ta chỉ lập giả thuyết mà chưa tìm ra dấu vết.

Tidou tham gia:

- Dấu vết duy nhất là một chiếc giày vàng. Ở Toulouse có tới hơn trăm cửa hàng giày dép, thật là mò kim đáy biển.

Mady ậm ừ:

- Không phải mò kim đáy biển mà là... bới lông tìm vết. Chúng ta sẽ bới các tiệm giày để tìm dấu chân hung thủ. Chỉ cần có đủ kiên nhẫn là được.

Hai

Bới lông tìm vết

Sáng hôm sau khi những tia nắng đầu tiên lọt qua khung cửa sổ của dãy biệt thự xây dang dở, Mady mở choàng mắt trước hết. Cô suýt khế Kafi ra hiệu cho quái cầu im lặng và đi về phía trung tâm khu Blagnac. Với kinh nghiệm của một nữ thám tử, cô hỏi thăm đường đến bưu điện không mấy khó khăn.

Cô bé tự nhủ:

- Cả nước Pháp chỉ có hai xí nghiệp lớn làm bá chủ ngành giày dép. Đó là Fougères ở Ille et Vilaine và Romans ở Drôme. Mình sẽ tìm hiểu chúng trong danh bạ điện thoại.

Quyển niên giám của thành phố Ille Vilaine không có gì để bàn, Mady hỏi hộp mở niên giám điện thoại tỉnh Drôme. Ê, mới lật mấy trang đầu cô đã trở mắt trước chữ "FEDOR" to đùng bên cạnh số điện thoại.

- Ái chà, hãng giày Fedor mà tên cướp sùng bái đây.

Cô bé lập tức quay số phôn của hãng.

- Alo, có phải số 024325 của tổng công ty Romans không ạ ? Tôi muốn hỏi thăm các đại lý giày Fedor của quý ngài ở thành phố Toulouse...

Bên kia đầu dây là một giọng phụ nữ ngọt ngào:

- Tôi là người phụ trách tiếp thị đây, xin cho biết lý do ?

- Ô, tui em là sinh viên đang thực tập bài học về thị trường giày dép ở Toulouse và các vùng phụ cận.

- Thế à, đợi một chút nhé.

Mady không ngờ mình nói dối ẹ vậy. Lay Chúa, dù sao đây cũng là lần đầu tiên cô buộc

phải làm như vậy để... cứu bồ Coincoin chứ sao.

Tiếng người phụ trách tiếp thị vang lên:

- Cửa hàng Narbousset số 15 phố Alsace Lorraine...

Nghĩa là có tới 15 cửa hàng bán giày hiệu Fedor tất cả, chưa kể đến 6 địa điểm ở ngoại thành.

Mady thở dài suốt quãng đường trở về nơi cắm trại. Cô phát biểu lúc cả đám sắp quây quần ăn bữa sáng:

- Mình vừa làm cuộc điều tra sơ bộ xong: ngày hôm nay chúng ta sẽ đi hơn 20 tiệm có bán giày Fedor mà tên cướp ưa chuộng.

Sau khi nghe cô bé giải thích nguyên nhân tàng hình sáng sớm, Corget mau mắn trả tám bản đồ thành phố ra.

- Chắc chắc, kiểm tra kiểu này vất vả lắm. À, gần đây có hai tiệm giày mà Mady đã ghi trong sổ.

Đám trẻ kết thúc bữa điểm tâm chớp nhoáng và hô hoán Kafi lên đường. Tại hai địa chỉ đầu

tiên, chúng thất bại thảm hại vì hai cửa tiệm chỉ bán loại giày Fedor màu đen.

Tidou căn môi:

- Chúng ta phải tranh thủ trong buổi trưa, tôi đề nghị chia thành 4 nhóm lùng sục các hiệu giày. Thổ địa Corget đi một mình, Bistèque cặp với Guille, Tondou với Gnafron, còn Mady và tôi cùng chiếu theo danh sách 18 tiệm còn lại tìm kiếm.

Trước khi xuất phát, đám trẻ chiếu tướng chiếc giày vàng cỡ số 45 lần chót và mạnh ai nấy biến. Riêng quái cầu Kafi có nhiệm vụ ở nhà coi sóc đồ đạc.

Với tám bản đồ mang theo, Tidou, Mady rẽ vào phố Concorde. Cô bé thì thầm:

- Mình chịu trách nhiệm 5 tiệm đó.
- Mình biết.

Hai cửa tiệm đầu, hai đứa đều ngao ngán vì loại giày màu vàng không có kích cỡ... 45. Đến cửa tiệm thứ ba nằm cạnh ga xe lửa, hai đứa đều rụt rè không dám bước vào vì... cái quầy trưng bày hàng sao mà nhỏ xíu.

Tidou uể oải:

- Có cần thiết vô không ?
- Lỡ rồi Tidou.

Ông chủ tiệm là một người dễ mến đưa mắt nhìn hai đứa trẻ. Tidou lễ phép:

- Cháu muốn coi loại giày vàng mác Fedor cỡ số 45, thưa chú.
- Hả, chân của cháu cao lắm là số 42 thôi.

Mady cười:

- Chú đừng ngạc nhiên, chẳng qua tụi cháu hỏi thăm vậy mà. Số là tụi cháu lượm được một chiếc giày vàng còn rất mới và muốn trả lại cho người bị mất. Cháu nghĩ rằng có thể người khách ấy đã mua ở tiệm của chú.

- Ờ ờ, biết đâu nhỉ, để chú coi lại sổ sách nghe.

Ông chủ hiệu giày vỗ tay:

- Đúng rồi, cách đây chừng nửa tháng, chú có bán đôi giày màu vàng số 45 cho một ông khách.
- Ông ta cao nhòng hả chú ?

- Loại 45 ít ai dùng lắm nên chú nhớ ông ta. Quả là ông ấy khá cao. Ồ là là, à mà mới tuần

trước không hiểu sao ông ta ghé lại mua thêm đôi giày đen cũng kích cỡ ấy nữa.

- Chú biết ông khách nhà ở đâu không ạ ?

- Ở, cái đó thì thú thật chú không biết. Tưởng ông khách không phải là người ở khu phố này.

- Cảm ơn chú.

Hai đứa trẻ đi như bay ra khỏi tiệm. Bối lờng thì phải tìm thấy vết chữ sao, là lá la.

*

Nửa giờ sau, những người bạn đồng hành đã quây quần trong một quán cóc gần quảng trường Vệ Nữ. Khám phá mới nhất của cặp bài trùng Tidou, Mady làm cả đám phấn chấn. Gnafron gục gặc:

- Chắc chắn tên cướp nhà ở quanh quán gần tiệm giày ga xe lửa nên mới chưa đây một tháng đã mò lại tiệm hai lần.

Tidou mở bản đồ Toulouse trải lên bàn. Hấn rả tay trên hình vẽ:

- Tiệm giày nằm trên phố Roseraie, chúng ta sẽ mất rất nhiều thì giờ để thay phiên canh gác khu phố.

- Kafi sẽ cực náo nức, chẳng lẽ ngày nào con chó cũng phải đánh hơi tất cả những ai qua lại trên đường Roseraie à.

Corget giải quyết vấn đề một cách dễ ợt:

- Các bạn sẽ dọn nhà thôi. Tôi biết có một chỗ cắm trại nằm sát đường Castres không xa khu phố Roseraie. Tại sao chúng ta không dựng lều ở đó để tiện bề theo dõi hung thủ nhỉ.

Nó miết ngón tay trở trên bản đồ chỉ một khoảng trống cách con đường lớn. Tidou gật gù:

- Sáng mai chúng ta sẽ nhổ neo đến nhà mới, ai có phản đối gì không ?

Tất cả im re. Lũ trẻ trả tiền nước và nhanh chóng quay trở về Blagnac vì sợ quái cầu Kafi sốt ruột biểu tình ầm ĩ bằng tiếng sủa. Trong bữa cơm ngoài trời cuối cùng tại dãy nhà xây dang dở, Corget đột nhiên phát biểu:

- Tôi đã báo tin cho hai phụ huynh biết rằng các bạn đã đến đây chơi. Ba mẹ mình thật tuyệt

vời, hai ông bà chấp nhận cho thằng con được quyền lãng tử cùng các bạn.

Tidou nhảy dựng:

- Nghĩa là mày sẽ ngủ lều cùng tụi tao ư ?

- Đương nhiên. Ngày mai tao sẽ gia nhập băng giang hồ tại phố Roseraie.

Thế là sáng hôm sau đám trẻ khăn gói lên đường tìm mảnh đất cắm dùi tạm bợ. Chúng trở mắt khi thấy trên bãi đất trống mênh mông có khá nhiều lều bạt nằm cách xa nhau. Corget cười toe toét:

- Dân bụi đời nghệ sĩ nhiều quá, tụi mình chậm chân là hết chỗ mừng tân gia đó.

Căn lều được dựng nhanh chóng. Tidou phải tay:

- Xong. Bây giờ chúng ta có quyền truy nã kẻ cướp đánh rơi chiếc giày vàng. Ai tình nguyện ở lại với Kafi giữ đồ đạc ?

Guille gơ tay cái rụp:

- Tao. Tao ghét phải dán mắt vào những đôi giày lấm.

- Tao hiểu, tại mày một chân trên mây, một chân dưới... đất mà.

Lục thám tử tốn công suốt buổi sáng thật vô ích. Sau bữa ăn trưa, trong khi bốn đứa Corget, Mady, Bistèque, Tidou lên đường thì Hê Xiếc kéo Tondou lại:

- Ê Giác Đấu, tao nghĩ rằng không có Kafi không thành công đâu.

- Sao ?

- Một thằng ăn cướp bản lãnh không bao giờ sống chình ình trong các căn nhà mặt tiền trên phố Roseraie, tao dám cá gã sẽ khôn ngoan chui rúc trong các biệt thự xa đường lớn và kín cổng cao tường. Có điều mấy biệt thự kiểu đó, con nít như tụi mình còn lâu mới xâm nhập được.

- Mày định rủ Kafi "nhập nha" hả ?

- Ờ, tao có linh tính là nó sẽ khám phá một cái gì đấy.

Hai thằng lập tức năn nỉ mượn Guille chiếc giày vàng lẫn quái cầu Kafi. Chúng rào bước muốn nát các con hẻm có các căn biệt thự rải

...Thành phố màu hồng

rác mà vẫn chưa thu hoạch được gì. Hề Xiếc bực bội:

- Ngửi mùi chiếc giày một lần nữa nè, Kafi.

Con chó cũng cố "khứu giác" xong liền nhảy tót đến vĩa hè. Nó rà mõm sát đất và vẫy đuôi lia lịa.

Giọng Giác Đấu oai oái:

- Thả dây cho nó tự do Hề Xiếc, có tín hiệu rồi kìa.

Con chó vượt qua những vĩa hè và hướng dẫn hai thằng chạy trott chết đến một ngôi biệt thự cực kỳ vắng vẻ.

Giác Đấu nín thở:

- Chẳng lẽ tên tội phạm lại ở trong căn nhà sang trọng thế ư ?

- Cũng dám lắm mày ạ. Gã đầu phải là dân cướp xe đạp chuyên nghiệp, chúng ta đã đánh giá gã là gián điệp bị cơ quan Hàng Không Vũ Trụ săn đuổi cơ mà.

Hai đứa và Kafi đợi sau gốc cây gần... mờ mắt mới phát hiện một người đàn bà chạy xe đạp nữ từ trong biệt thự phóng ra. Người đàn bà cỡ

40 tuổi, tóc vàng, điệu bộ có vẻ hấp tấp. Mãi đến 45 phút sau khi bà ta quay trở lại với giỏ xe đầy đồ đạc, hai thằng mới hiểu té ra mục đích chợ.

Tondu rì rầm:

- Mục đàn bà này có thể là vợ tên cướp. Mục mù tà đạo quá.

- Đồng ý, nhưng tội mình rình gã chồng chứ không phải mục. Chịu khó đợi chút coi.

Hai thằng chịu khó đến... 8 giờ thì thượng đế ban phép lành chứ sao. Coi, từ xa xa một chiếc xe hộp hiệu Renault lăn tà tà đến cửa ngôi biệt thự. Lay Chúa, một gã đàn ông cao gầy bước xuống xe tướng tá y chang như Coincoin đã mô tả. Gã tự động mở cửa và cho xe hơi dừng trước gara. Lăn bước xuống thứ hai này, hai thằng thấy rõ ràng gã đi cà thọt giống như người bị tai nạn xe cộ... 8 ngày trước.

Gnafron tím mặt:

- Đúng là tên khốn kiếp. Nhà giàu mà dõm, đi cướp xe con nít.

- Thôi, tội mình về doanh trại đi. Bữa nay như thế là đủ.

*

Hai hiệp sĩ về lều là lãnh ngay cơn thịnh nộ của Tidou. Sếp Lục thám tử mặt đỏ gay:

- Ai cho phép quý vị lôi Kafi đi hả?

Giác Đấu phớt tỉnh:

- Bớt nóng Thủ Lãnh, nhờ Kafi mà tội tao phát giác sào huyết tên cướp đấy.

- Há?

- Khỏi cần mày há... nghe tao và Gnafron nói đây.

Đám trẻ bàng hoàng khi nghe xong câu chuyện ngẫu nhiên như huyền thoại của hai thằng liều mạng. Tidou cảm thấy hối hận, hần cười giả lả:

- Đừng giận tao nghe tội bay, tao chỉ sợ Kafi lại bị bắt cóc.

- Xí, ai hơi đâu mà giận mày. Việc cần làm bây giờ là "nhập nha" ngôi biệt thự hẻo lánh đó.

Hề Xiếc vỗ trán:

- Tên cướp ở cùng một mục sơn phần loè loẹt và có thể có súng. Dám chơi không?

Tidou nhún vai:

- Có vào hang cộp mới bắt được cộp.
- Vậy thì Giác Đấu chịu khó ở nhà nghe. Đêm nay tao sẽ dẫn sếp Tidou, quân sư Corget và quái cầu Kafi đánh nhanh rút gọn.

Mady lè lưỡi:

- Tên cướp có thể bán các bạn như chơi đồ, bán mà không sợ ở tù vì gã sẽ lấy cớ là các bạn xâm nhập tư gia bất hợp pháp.

Tidou cười nhạt:

- Bản chất một tên tội phạm như gã đã vốn bất hợp pháp rồi, tội này biết cách tự vệ mà Mady.

- Ôi, mình sẽ cầu nguyện cho các bạn.

Ba

Gã thám tử tư

9 giờ tối, phái đoàn được chỉ định đã đổ bộ đến trước ngôi biệt thự bí ẩn. Trong ánh đèn đường không đủ sáng, Gnafron mất vận tinh tường.

- Chính cổng ngôi nhà này, tường sơn nước màu trắng có tầng hầm gara.

Tidou khoát tay:

- Chúng ta vòng ra sau biệt thự.

Mặt hậu ngôi nhà tối om nhưng vì trời nóng nực nên các cửa sổ đều mở toang hoác. Đám trẻ

lom lom ngó vô một cánh cửa mở. Corget làm bầm:

- Hai vợ chồng gã coi bộ tình tứ quá, giờ này mà ngồi rung đùi xem tivi chẳng thêm biết đến ai.

Hề Xiếc bĩu môi:

- Chắc chúng đổi chiếc xế điếc của Coincoin để tụi tivi hả ?

- Thôi đi mày, nhà gã giàu sụ thiếu gì tiền.

- Nếu vậy thì tụi mình vô xin lại chiếc xe.

Tidou gật đầu:

- Biết đâu gã bỏ chiếc xe đạp trong gara. Nào, tụi mình trèo tường thôi.

Cũng may là tường ngôi nhà không cao lắm nên ba thám tử và quái cầu leo dễ dàng. Một lát sau chúng đã chập chờn trước cánh cửa gara được đóng mở bằng các bánh xe trên thanh ray.

Tidou thì thào:

- Mày kéo cánh cửa nhẹ nhẹ nghe, Gnafron.

- Yên chí, tao từng nghiên cứu nghề đạo chích mà.

Hề Xiếc nhẹ nhàng xoay tay cầm cánh cửa nhà để xe nhưng không hiểu trời xui đất khiến làm sao, mà lúc lùi lại lấy đà, cu cậu giẫm giày lên cangk Kafi khiến nó kêu ăng ăng.

Khỏi phải nói, đèn pin trong tay Corget tắt phụt cấp tốc. Đám trẻ hoảng hồn tính rút lui vô điều kiện thì đã muộn. Coi, sau ánh điện bùng lên khắp gara là hai phát súng nổ vang.

- Đứng im, đừng hòng chạy.

Gã chủ nhà chỉ bắn chỉ thiên mà Hề Xiếc đã hú vía. Nó vỗ mạnh vào đầu Kafi:

- Làm thịt gã đi.

Lần đầu tiên Kafi không nhúc nhích. Trời ạ, nhúc nhích gì nổi khi họng súng lục của gã đàn ông lăm lăm cách nó có 4 mét. Gã quát tụi sấm rền:

- Bọn ăn cắp nhóc con, đời tụi bay tàn rồi mới nhập nha nhà tao.

Đám trẻ đứng như phỗng chờ đối thủ sơ hở, nhưng còn lâu gã mới hờ hênh. Gã hét:

- Từng thằng một bước đến đồn cảnh sát mau, tụi bay phải trả lời về tội ăn cắp ô tô nhà người khác.

Đám trẻ vẫn đứng bất động:

- Trời ơi, tụi bay diếc không sợ súng hả ?

Bây giờ Tidou mới chịu mở miệng:

- Xin lỗi, tôi thách ông dám bắn đó. Đưa tụi tôi đến đồn cảnh sát là ông sẽ bị lôi tẩy về tội cướp xe đạp trẻ con.

- Hả, hả. Sao, sao ?

- Thưa ông, ông đã xô một thằng nhóc đáng thương xuống đường trước cơ quan Hàng Không Vũ Trụ để cướp một chiếc xe đạp màu xanh da trời hiệu Peugeot, đúng không ?

Tên cướp đang từ thế thượng phong bỗng yếu xìu, gã lúng túng thấy rõ:

- Xe... xe đạp nào ?

- Đừng chối nữa. Nếu ông đã bán xe thì đến tiền đây.

- Tụi... tụi mày là bà con thằng nhãi hả ?

- Là người thấy chuyện bất bình can thiệp mà thôi.

Corget giơ chiếc giày màu vàng lên khiến gã tái mặt.

- Tụi tôi còn giữ tang chứng rớt lại từ giò ông đây. Tụi tôi đã điều tra và biết được sau vụ cướp đã man ràn bạo vô nhân đạo, ông đã sấn đôi giày đen số 45 tại hiệu giày trên phố Roseraie, đúng chứ ?

Tên cướp lạng người. Bứt mấy lạng quạng bị động rừng chứ sao, gã không còn màng đến đồn cảnh sát mà dõ giọng thương lượng:

- Mời... mời các em vào nhà.

- Ông đừng hòng gài bẫy. Con chó của chúng tôi không tha ông đâu.

- Ồ, tôi nói thiệt mà. Chắc các cậu là người ở nơi khác đến nên không biết, khu này tôi có uy tín với tổ dân phố lắm.

Đám trẻ đưa mắt nhìn nhau. Gã đàn ông liếm môi:

- Sao... sao các cậu biết chỗ tôi ở mà đòi xe đạp vậy ?

Ba người bạn đồng hành tránh nhìn con chó cho gã khỏi phán đoán. Chúng lảng lạng theo gã tiến vào phòng khách trong sự đề phòng tối đa của vệ sĩ Kafi. Kia kìa, tại sào huyết của gã, mụ

dàn bà diêm dúa đang ngồi lù lù với bản mặt...
nai chưa từng thấy.

- Chuyện gì mà nổ súng vậy anh ?

- Ồ, em chớ lo, Argèle. Các bạn trẻ này đến
đây để tìm chiếc xe đạp bị mất tích.

Coi, gã trò chuyện với vợ tỉnh bơ làm như
mình chưa hề phạm tội gì. Tidou thoáng cau mày,
hắn không một chút do dự kể lại cuộc điều tra
theo yêu cầu của gã.

Gã chủ nhà thả phịch thân hình cao, nhõng
xướng ghế.

- Tội nghiệp chú bé quá, tuy nhiên tôi không
có tiền đâu.

- Sao ?

- Tôi đã liệng chiếc xẻ diếc lùn xùn đó gần
trạm xe bus để truy đuổi bọn khủng bố. Máy
người phải hiểu tôi là an ninh chìm của một công
ty bảo vệ tư nhân mà cơ quan Hàng Không Vũ
Trụ thuê.

Lời khai của gã làm cả đám choáng váng.
Trong tích tắc mọi chuyện hầu như bị đảo lộn,

gã chẳng những không phạm tội ăn cướp mà còn
hoá thân thành một thám tử... tư thiết sao ?
Corget trợn mắt:

- Ông lấy tư cách nào để chứng minh mình là
an ninh chìm ?

- Hề hề, thì tôi đã rượt đuổi bọn tội phạm.
Tôi hăm hở rượt chúng đến nỗi té xe sút cả giày
mà.

- Chúng tôi không tin.

- Thế này nhé, sự xuất hiện của tôi ở cơ quan
Hàng Không Vũ Trụ hoàn toàn bí mật, các vị
không tin ráng chịu, không ai có thể cạy răng
một thám tử tư đâu.

Mụ vợ cũng xen vào:

- Chồng tôi thường xuyên gặp nguy hiểm
trong nhiệm vụ bảo vệ cơ quan ấy. Chuyện anh
ta mượn xe đạp của chú bé truy đuổi bọn tội
phạm cũng là chuyện xảy ra cơm bữa.

Trong khi hai vợ chồng chủ nhà ra sức bào
chữa cho sự cố ở Blagnac thì hai vành tai Kafi
đứng dựng lên. Hề Xiếc sừng sốt:

- Ở ngoài có người nghe lén.

Gã đàn ông lập tức rút súng nhưng Tidou ngăn lại. Hắn rón rảng:

- Con chó không sửa tức là người quen, có thể là bạn bè tôi. Để tôi ra mở cửa cho.

Hắn mở cửa phòng khách đúng lúc các chiến hữu ủa vào. Giọng Mady nghe như chim hót:

- Biết ngay là quý vị ở đây, ở nhà sốt ruột quá.

*

Mụ đàn bà vội vàng lấy thêm ghế trước sự ngỡ ngàng của những người mới đến. Mady lưỡng lự:

- Sao thân mật vậy Tidou ?

-Ồ, gia chủ nói rằng ông ta là một thám tử tư.

- Thám tử gì cũng kệ, cướp xe phải bồi thường chứ ?

Gã đàn ông liếm mép:

- Hề hề, cô bé xinh đẹp mà nóng tính quá. Tôi tên là Béranger, phụ trách an ninh của công ty bảo vệ tư nhân.

Corget tóm lược diễn biến câu chuyện cho Mady và các bạn. Guille chung hứng:

- Không thể có chuyện vô lý đó được. Béranger cười ha hả:

- Có đó, các nhà hiệp sĩ trẻ tuổi. Công ty tôi hợp tác chặt chẽ với cảnh sát địa phương trong việc bảo vệ cơ quan Hàng Không Vũ Trụ. Gần đây trong cơ quan Hàng Không đã xảy ra nhiều việc lạ lùng, thậm chí mờ ám nữa đấy khác.

Corget bực bội:

- Sao lại gọi là mờ ám, những gì các nhà bác học trong cơ quan Hàng Không làm đều có đăng báo. Dân chúng ai cũng biết là họ đang chế tạo các mô hình máy bay thương mại cho tương lai.

- Hề hề, sự việc nghiêm trọng hơn thế nhiều vì họ đang thiết kế mô hình máy bay độc nhất vô nhị trên trái đất. Chính vì công việc ấy mà cách đây một tháng, họ yêu cầu tôi kín đáo theo dõi quanh các khu nhà thí nghiệm.

Đám trẻ ngỡ ngác trong lúc Béranger cất giọng đều đều:

- Một hôm đang thi hành công vụ, bất ngờ tôi nghe có tiếng động trên nóc nhà kho. Tôi bèn nép sát vào tường và phát hiện hai kẻ lạ mặt nhảy xuống từ ô cửa tò vò trên mái. Chúng rút phích xuống một cái hố đầy cỏ cách chỗ tôi nấp chừng hai mét. Tôi lập tức xông tới nhưng bị chúng chơi một phát đạn vào bắp chân phải...

Béranger kéo ống quần lên chỉ vết sẹo như để chứng minh tại sao mình lại đi cà thọt, rồi tiếp tục:

- Tôi bị xiù khoảng năm phút vì vết thương ra quá nhiều máu. Khi tỉnh dậy thì bọn gian đã trốn mất nên tôi hoảng quá nhảy lò cò ra đường chặn đại một chiếc xe đạp để rượt theo. Lúc đó tôi không hề để ý thằng bé kia là ai, chỉ nôn nóng đạp xe theo hướng bọn tội phạm. Do quá vội vã tôi bị sút một chiếc giày. Mặc kệ chiếc giày sút, tôi vẫn đạp chiếc xê điếc đến trạm xe bus thì... mất dấu bọn chúng. Thế là tôi đành quảng chiếc xe của cậu nhóc ở đó và lết về trạm điện thoại gọi vợ chờ đi bệnh viện cấp cứu.

Corget cúi kính nói:

Tỏ ra vết máu cách hiện trường hai trăm mét là do ông bị đạn bắn, tôi nghĩ rằng ông thực sự vô trách nhiệm khi thân nhiên cướp xe đạp của một đứa trẻ và làm gãy cổ tay nó.

Gã đàn ông đánh trống lảng:

Chuyện xảy ra ngoài ý muốn của tôi. Với cái chân cà thọt này, công ty bảo vệ tư nhân đã cho tôi giải nghệ nghề thám tử tư. Lương không lãnh thì có tiền đâu đền xe đạp chứ.

Gnafron giãy nảy:

- Chẳng lẽ Coincoin chịu tiền mất tật mang à? Ông phải...

- Ồ, tôi đã nói hết rồi. Trước pháp luật tôi là kẻ thừa hành nhiệm vụ và không cố ý làm hại ai cả. Ồ, mà các cậu cho tôi xin lại chiếc giày vàng được không?

Cảm thấy có giữ cũng vô ích, Corget trả lại tang vật cho gã đàn ông. Đám trả không ngờ Béranger mặt dạn mày dày như thế, coi, nhà cửa gã lộng lẫy thế này mà lại bàn tiện trong chuyện đền bù một chiếc xe đạp còn con thì thật kỳ lạ.

Mụ vợ gã liếc đồng hồ:

- Hơn 12 giờ đêm rồi, em phải ngủ đây. Có gì anh hẹn sáng mai tiếp họ nghe.

Béranger hiểu ý mụ, đứng dậy chìa tay như muốn đuổi những đứa trẻ ra khỏi cửa. Khỏi cần gã nhắc nhở, Thất thám tử cũng rút lui với vẻ mặt hăm hăm.

*

Trên đường về, đám trẻ thất vọng kinh khủng. Corget thở ra nào nề:

- Gã thám tử tư đó đối phó lẹ thiệt. Nhanh đến mức y chang một diễn viên kịch nói, chỉ đáng tiếc là lối nguy hiểm của gã lại tương ứng với các dấu vết hiện trường mà tôi thu lượm.

Gnafron lý luận:

- Tiếng cười hề hề của gã thật đều giả. Một nhân vật cà chớn như vậy không thể nào làm an ninh chìm cho một công ty bảo vệ tư nhân. Khi chúng ta đòi xuất trình thẻ hành sự, gã lại lấp liếm đi bằng cách nói rằng đã bị công ty sa thải.

- Tao cũng rất nghi ngờ chuyện một cơ quan tuyệt mật như Hàng Không Vũ Trụ lại đi tuyển mộ một nhân viên bảo vệ không có võ nghệ như

gã. Làm bảo vệ phải "ngon cơm" chứ, đằng này bị hai tên lưu manh hạ dễ như chơi.

Nữ Tiên Tri trầm ngâm:

- Mình đến sau nên không được chứng kiến khuôn mặt gã từ đầu. Sao, trong các bạn, ai đã bị gã ta chất vấn trước ?

Corget nói:

- Gã chất vấn tất cả tôi, Tidou và Gnafron bằng súng lục. Nhưng khi Tidou đặt vấn đề chiếc xe đạp của Coincoin ra là gã xuống nước thấy rõ.

Mady lắc đầu:

- Mình không thắc mắc điều đó. Vấn đề là trong các bạn, có ai kể chuyện điều tra chiếc giày vàng và các vết máu cho gã nghe không ?

- Ồ, cái đó thì có.

- Hừm, hèn chi gã nhại lại câu chuyện xảy ra giống như đúc, chỉ thêm ít chi tiết là bị bọn cướp bắn hạ chứ không phải đổ máu vì té xe đạp.

Ba thằng con trai biết bị hớ nặng nên nín thinh. Mady mất sáng rực:

- Rồi chúng ta sẽ vạch bộ mặt xảo trá của gã, mình có cảm giác là Béranger cực kỳ lợi hại đấy.

Đêm đó căn lều lớn chia làm hai gian tràn ngập những tiếng thở dài.

Sáng hôm sau tất cả đều dậy lúc 8 giờ. Sau khi đã làm vệ sinh răng miệng ở vòi hoa sen công cộng, đám trẻ cố gắng xức hết bữa điểm tâm nhiệt tình của đầu bếp Bistèque để lấy sức.

Guille mặt mũi bần thần:

- Đêm qua tôi nằm mơ ghê quá. Tôi thấy gã Béranger chui vào lều ám sát chúng ta.

Gnafron cười:

- Nhưng mày đâu có chết phải không ?

- Chết thì lấy ai thổi armonica cho mày nghe hả ?

Mady chớp hàng mi dài:

- Lên đường đến nhà gã thám tử tư đi các bạn. Hôm nay chúng ta sẽ lật tẩy gã.

Nửa giờ sau Thất thám tử đã có mặt trong phòng khách ngôi biệt thự bí ẩn. Mụ Béranger don dả:

- Chồng tôi có chuyện quan trọng cần gặp các em.

Bà ta vừa rút lui thì Béranger tiến ra. Gã vung vẩy một tờ giấy đánh máy trong tay:

- Chào các thám tử có máu tò mò, hồi sớm có người quăng vào nhà tôi một bao thư có nội dung này đây.

Bistèque cố lịch sự nhận tờ giấy đánh máy của gã đưa mà không bấu môi. Nó đọc lớn:

- "*Mày đã bị lộ diện... Hãy ngừng hoạt động an ninh chìm, nếu không...*"

Khỏi phải nói, đám trẻ hoàn toàn sững sờ trước "chiêu" bất ngờ này. Guille áp ứng:

- Kẻ nào đã... đã hăm dọa ông ?

Béranger nhún vai:

- Chắc hẳn là hai thằng khủng bố đã bắn tôi què giò. Tôi không ngờ chúng mò ra căn nhà này nhanh vậy.

Gã ngừng bật và lái sang chuyện khác:

- Tôi nghe đồn các bạn cắm trại tại khu Priolay phải không, khu đó theo tôi biết thì không.

an ninh đầu. Các bạn nên chọn một nơi khác trong thành phố để dựng lều thì hơn.

Bistèque nổi nóng:

- Tại sao đến bây giờ ông mới cảnh cáo chúng tôi, phải chăng...

Nó im lặng vì Nữ Tiên Tri nháy mắt. Cô bé lúng túng mỉm cười:

- Thưa ông Béranger, tôi cần ghé nhà vệ sinh chút xíu.

- Ồ, toilet ở cuối hành lang ấy. Đừng xuống lộn nhà bếp dựng đầu mù vợ tôi nghe.

Ngay tức khắc Mady nhắc gót. Cô bé trực chỉ nhà vệ sinh và dừng lại trước cái khay nhỏ trên lavabô có đựng hai dụng cụ cạo râu của chủ nhà Béranger. Cô lựa liền một "cái chổi cạo râu" đã mòn lưỡi nhét vô túi áo và đảo mắt về phía cầu thang dẫn xuống tầng hầm.

- Ái chà, mình xuống cầu thang thử xem.

Coi, Mady vừa đi hết bậc cầu thang là... chiếc xe đạp cuộc mini màu xanh da trời của Coincoin hiện ra. Chiếc xế điếc nhà nghèo dựa sát vách hầm coi thật tội nghiệp. Cô bé đứng tim và mau

chóng trở về vị trí cũ trong tiếng trống ngực dồn dập.

Tidou hoảng hốt:

- Sao mặt mày thất thần vậy Mady ?

- Mình bị chóng mặt quá. Về... lẹ lên.

Đám trẻ nhón nháo ra về trước cái nhìn soi mói của gã gia chủ cao như cây tre miếu.

*

Khi phái đoàn đến một chỗ không còn ai dòm ngó, Mady nói ngay:

- Xong rồi. Gã Béranger đã lòi mặt nạ.

- Hà ?

- Các bạn nghe đây. Hồi nãy mình giả đồ chui vô toilet để thó cái chổi cạo râu của gã cho Kafi có "mùi" đánh hơi. Chưa hết đâu, lúc mò xuống cầu thang tầng hầm, chiếc xe đạp màu xanh của Coincoin hiện ra lù lù.

Lũ con trai bằng hoàng như bị sét đánh. Mắt Nữ Tiên Tri còn sáng hơn mắt chúng chứ còn phải thắc mắc.

Guille bình luận:

- Một tên thám tử không có thể hành nghề thì tất nhiên là dỏm chớ sao. Tôi dám bảo đảm lá thư đe dọa nặc danh mà gã đưa cũng là đồ dỏm.

Mady gật đầu:

- Ngay từ đầu gã đã tìm cách đối phó chúng ta, chẳng qua việc chế tạo một lá thư đánh máy đâu có gì là khó. Gã định mượn lá thư kia để hù tui mình phải bỏ cuộc nửa chừng.

- Bạn làm ơn nói rõ hơn coi.

- Thì như vậy là rõ quá chớ gì nữa. Rằng hai tên khủng bố có súng sập làm thịt gã, tui mình mà héo lánh lại biệt thự là ách giữa đang mang vào cổ như chơi.

Đám nam nhi nghiêng mình bái phục Mady. Giác Đấu cười lớn:

- Bạn quả là quà tặng của thượng đế cho lũ con trai có mắt không trông này.

- Đừng làm mình xấu hổ chứ Tondu. Vấn đề là tại sao gã lẩn quần quanh khu Hàng Không Vũ Trụ ? Tại sao gã phải cướp một chiếc xe đạp rẻ tiền để chạy trốn, ai đã bắn gã và tại sao gã lại muốn chúng ta phải nhớ lâu tức thì ?

Bốn

Băng cướp chất nổ

Những câu hỏi nhức óc của Mady khiến đám trẻ phải tụ tập tranh luận tại căn lều du mục. Corget vùng tay:

- Chúng ta chỉ có cách trả lời duy nhất: lập đài quan sát theo dõi đường đi nước bước của gã thám tử dỏm.

Tidou mặt lăm lì:

- Mình theo dõi gã hay bị gã theo dõi ngược lại? Tao để ý gã Béranger lâu cá đó không bao giờ tha con chó, gã biết tông chúng ta nhờ cái

mũi của Kafi mà khám phá ra sào huyệt của gã, á chà...

- Sao?

- Phải dọn nhà đi chỗ khác thôi, lùi một bước để rồi tiến ba bước, nếu không Kafi có thể bị đầu độc hoặc bắt cóc.

- Mày yếu bóng vía quá.

- Chẳng thà mang tiếng một chút mà an toàn cho cả đám. Họng súng của gã sẽ không buông tha cho kẻ nào âm chiếc xe đạp dưới tầng hầm về đâu.

Mady sưng sờ:

- Bạn nói vậy là có ý gì?

- Gã đã giấu chiếc xe đạp nghĩa là sợ lộ tung tích bởi một âm mưu động trời khác. Tôi muốn đánh vào chỗ đó.

- Thế còn cách đánh?

- Cách đánh hiện thời là... nhổ lều. Nào, mày còn địa điểm bí mật nào không Corget?

Thằng Quân Sư Quạt Mo cũ của băng "Những Tảng Đá Lớn" gãi cằm. Một lát sau cu cậu mở miệng:

- Ở nhà máy gaz đã đóng cửa, được không. Hồi mới dọn về Toulouse, tao có kết bạn với con trai ông bảo vệ nhà máy. Địa điểm này hơi xa Roseraie nhưng cũng còn gần chán so với khu Blagnac nơi tao đang ở.

- Ôê. Trước khi thay đổi hộ khẩu, mình cần lập dài quan sát biệt thự của Béranger như mày đã đề cập. Chúng ta rất cần chìa một ống nhòm...

Đám trẻ thả bộ gần căn nhà hắc ám. Cuối cùng chúng "chấm" một toà nhà bốn tầng sắp bị phá huỷ để xây dựng một buyn-dinh mới. Hầu hết các ô cửa kính dưới tầng trệt đều bị bể nát, đám trẻ lần lượt trèo qua cửa sổ nhảy vào nhà, leo thoăn thoắt lên tầng 4. Tondou khoái trá:

- Đài quan sát chỗ này hết sảy con cào cào. Cách 300 mét, là mặt tiền ngôi biệt thự của gã Béranger,

Tidou đặt ống nhòm trắc nghiệm thử rồi gật gù:

- Ở đây quá gần sào huyệt tên tội phạm, chúng ta phải tuyệt đối cẩn thận khi canh me gã.

Hắn quay sang Corget:

- Bây giờ mày làm ơn phóng xe ga đến cái nhà máy hoá chất đã ngưng hoạt động đó để xin phép ông bảo vệ cho tụi tao được ở nhờ. Tụi tao về chỗ cũ dọn lều đây.

*

Khoảng 12 giờ trưa, Thất thám tử đã yên vị trong các căn phòng đủ tiện nghi của nhà máy gaz. Kafi tha hồ nhảy nhót trong khoảng sân rộng lớn, còn Mady và Bistèque tay xách nách mang đủ thứ hàng hoá từ ngôi chợ gần nhà máy.

Đầu Bếp lăm bắm:

- Thằng Corget có uy ở Toulouse ghê.

Ăn trưa xong, Tidou phân công:

- Mỗi người sẽ lên dài quan sát theo dõi trong ba tiếng đồng hồ luân phiên, trừ Đầu Bếp ở nhà lo chuyện bếp núc.

Sáu thám tử mini hội họp bốc thăm. Ca gác đầu tiên thuộc về Corget. Cu cậu nhanh chóng quơ chiếc ống nhòm:

- Chúc mọi người ở lại vui vẻ nha, mình gô đây.

Corget vốn nổi tiếng là đa mưu túc kế nên có biệt hiệu Quân Sư của cả nhóm. Nó không dại gì dầm đầu đến "dài quan sát" vội mà cho xế nó tà tà tới chỗ cắm trại cũ. Nó thân mật hỏi thăm chủ nhân của một túp lều hàng xóm.

- Chào bác, bác có trông thấy một người đàn ông cao gầy lẳng vẳng quanh chỗ tụi cháu vừa nhổ neo không ?

Ông già suy nghĩ vài giây:

- Có đó cháu. Y mặc bộ comple màu nâu, chân đi cà nhấc có hỏi dò bác về chỗ ở mới của các cháu.

- Thế bác trả lời thế nào ?

- Ta có biết đâu mà trả lời.

- Cám ơn bác, chúc bác một ngày tốt lành.

Corget tiếp tục phóng lên xe ga phi về toà nhà bốn tầng sắp sụp đổ. Tại dài quan sát, nó trở mắt trước chiếc xế hộp của Béranger lao vun vút khỏi gara tiến về hướng trung tâm thành phố. Nó thu mình chờ đợi và chỉ 20 phút sau, tên cướp đã khứ hồi biệt thự của gã. Gã xuống xe và ngoắc vợ ra tưới cây cảnh trước cửa. Corget rủa thầm:

- Mẹ kiếp, chúng đóng kịch cứ như nhà lãnh.
Lúc 6 giờ chiều Guille đến, đổi ca. Corget thông báo:

- Béranger đã dò la những kẻ cấm lều và biết rằng tụi mình thay đổi chỗ ở.

Tin tức đó được Corget chuyển tiếp về nhà máy gaz. Cả đám phập phồng đợi tin sốt dẻo của Nghê Sĩ Guille. Trời ạ, đã 9 giờ rưỡi tối mà cậu vẫn chưa về căn cứ mới chết dở.

Tidou lẩm bẩm:

- Hay là Guille bị gã phát hiện và tấn công đột ngột ?

Hề Xiếc pha trò:

- Có khi nó đang thôi miên tên cướp bằng khẩu... cầm armonica cũng nên.

Giữa lúc mọi người như ngồi trên đồng lửa thì Guille xăm xăm nhào vô. Nó la làng tức khắc:

- Công sức theo dõi của tôi đã được đền bù. Quý ngài biết không, lúc gần 8 giờ rưỡi nhà gã Béranger có khách. Từ trên xe hơi bước xuống hai gã đàn ông lạ hoắc.

Tidou nháp nhòm:

- Nhớ mác xe hơi không ?

- E hèm, tao có cảm tưởng đó là một chiếc Citroen màu trắng ngà. Bảng số thì không tài nào đọc được qua ống nhòm dù đã vận phóng đại hết cỡ. Khoảng hơn 10 giờ tối, hai gã lạ mặt mới đi ra khỏi biệt thự.

Tidou chất lưỡi:

- Không hiểu hai tên đó có dính dáng gì đến hai tên khủng bố trong câu chuyện Tề Thiên của Béranger không ?

Đêm đã khuya nhưng thời tiết chẳng mát mẻ thêm tí nào. Đám nhóc khó ngủ cứ rì rầm trò chuyện về sự xuất hiện của hai gã cô hồn lạ mặt.

Nguyên ngày hôm sau lần lượt ba thằng Hề Xiếc, Thủ Lãnh và Giác Đấu thay ca nhưng tình hình không sáng sủa gì hơn. Mụ vợ Béranger thoải mái đi chợ còn hai gã mà Guille đề cập chẳng thấy lộ dạng.

Đến 7 giờ tối Corget đến đối trực với Giác Đấu. Coi, thằng trọc lập tức chụp cổ Quân Sư Quạt Mo:

- Số mày hên dữ thần. Nhìn kìa, chiếc ô tô vừa mới lủi vào cổng biệt thự. Chắc chắn hai gã đàn ông ngồi chình ình trong đó.

- Vậy hả, mày chạy về báo các bạn đi.

*

Khi Tondou biến mất dưới cầu thang tối om là Corget bắt đầu lia ống nhòm. Nó nghĩa suốt hai tiếng đồng hồ từ lúc hai tên đồng bọn của Béranger rời khỏi xe vô nhà để rồi ngáp dài vì không thấy tăm hơi của chúng.

- Hừm, cộ lẽ mình phải tiếp cận biệt thự bằng xe ga thôi.

Corget đã nói là làm. Nó vốn có máu chỉ huy từ hồi Tidou chưa làm sếp sòng băng Lục thám tử, hồi đó nó và thằng Guille điều khiển nhóm Những Tầng Đá Lớn chớ còn phải hỏi.

Sau khi ém xe vào một góc tối, Corget lao tới mục tiêu. Nó ngó hai gã đàn ông đẩy cửa và bước tới lên ô tô. Chiếc xế hộp vừa phóng đi là cu cậu nhủ thầm:

- Mình sẽ đeo nó như hình với bóng.

Corget lái chiếc xe ga giữ cự ly vừa phải không cho hai gã ngồi xe hơi phát hiện. Nhờ ánh sáng hắt xuống của những ngọn đèn đường, nó kinh ngạc khi thấy chiếc xế hộp khả nghi mang nhãn hăng Audi.

- Phù, rõ thằng Nghệ Sĩ đầu óc để trên mây. Xe Audi mà dám xác định là xe Citroen.

Chiếc Audi phóng vù vù về một khu phố cổ phía Tây Nam thành phố rồi dừng đột ngột sát vỉa hè bên trái. Ồ là là, té ra là một căn nhà vườn. Kìa kìa, một gã bước xuống xe đẩy hai cánh cửa kéo và chiếc xe hơi lao thẳng vào trong sân.

Cánh cửa khép lại cùng lúc mắt Corget dòm lom lom vào bảng chỉ tên đường.

- Hừm, sào huyết thứ hai của chúng ở phố Francis Archers.

Nó dất bộ xế nổ không gây một chút tiếng động lại gần cánh cửa đóng.

- Hả, khu nhà vườn này là một nhà máy ngừng hoạt động ư?

Chớ gì nữa, tám bảng tôn phía trên cánh cửa ghi rành rành mấy chữ "Nhà máy xà phòng Tây Nam".

Corget lẩm bẩm:

- Y chang như nhà máy gaz mà mình đang tạm trú. Thiên hạ đều tận dụng những gì còn xài được.

Quân Sư Quạt Mo đứng xớ rớ sau một gốc cây và nản chí anh hùng đến nỗi định phóng tuốt lên xe ga "gô hom" thì cánh cửa thép lại kêu kẹt kẹt.

Ê, rõ ràng hai gã cô hồn hồi nãy đang bước ra khỏi cổng với chiếc valy nặng nề trong tay. Hai tên bỏ của chạy lấy người chăng? Tại sao chúng nở quăng chiếc Audi ở trong đó và đi không vậy cả?

Corget dắt xe bám theo và kinh ngạc khi thấy hai gã lao về ngã tư vùn vụt, mỗi tên xách một chiếc valy nặng trĩu vậy mà đi rất nhanh. Hai giờ rưỡi sáng, chúng tàng hình trước mắt Corget.

Nó ôm bầu tâm sự ngổn ngang nhảy lên yên xe ga, đề máy.

3 giờ sáng Corget mới về tới nhà máy gaz. Thành Nghệ Sĩ có vẻ sầu đời ngồi ủ rũ thổi một bài nhạc quen thuộc dành cho dàn armonica nên phát hiện nó sớm nhất. Trong chốc lát cả khu

nhà máy bỏ hoang báo động vì Quân Sư Quạt Mo đã bình yên vô sự trở về.

Corget xúc động trước những đôi mắt hõm sâu vì thiếu ngủ của bạn bè. Nó chậm rãi:

- Mình vừa tóm được một tin động trời đây. Mady nào nức:

- Hồi hộp quá Corget.

- Sao không hồi hộp được, hai gã đàn ông xách valy từ trên trời rớt xuống...

Cu cậu từ tốn kể lại cuộc theo dõi chiếc Audi từ ngôi biệt thự Béranger cho đến nhà máy xà phòng Tây Nam.

Nó nheo mắt kết thúc:

- Cái gì cũng phải có giá của nó, muối cắn muốn sung giò.

Tondu cười khoái trá.

- Mày chùi thiệt Corget, không hổ danh là "thầy dùi" của cả đám.

- Nhưng chuyện tiên liệu chúng dựng gì trong valy và đi về đâu thì tao chịu chết, may ra chỉ có Mady đoán được thôi.

Nữ Tiên Tri trầm tư:

- Tạm thời chúng ta biết thêm sào huyệt thứ hai của chúng ngoài ngôi nhà của tên cướp Béranger. Ừm, chúng giấu vàng bạc châu báu trong valy chắc ?

Tidou thở mạnh :

- Rồi mọi thứ sẽ chường mặt dưới ánh sáng mặt trời, mà muốn thấy mặt trời thì mọi người nên ngủ đã. Khuya lắm rồi.

*

Đáng lẽ Thất thám tử vẫn còn chưa tỉnh giấc nếu ông bảo vệ Carbonnet, bố của thằng bạn Corget không chạy vô lay chúng dậy. Ông ta sùng sốt :

- Các cháu biết bây giờ là mấy giờ không ?

- Dạ, mấy ạ ?

- 10 giờ sáng đúng.

Tidou hoảng hồn :

- Tụi cháu xin lỗi bác, do hôm qua thức khuya nói dốt nên...

- Ăn nhầm gì ba cái vụ thức khuya. Hồi nhỏ bác cũng thường tán gẫu suốt đêm như vậy,

Ông Carbonnet thấy tờ báo cho chúng và cười khà khà :

- Báo ngày ở Toulouse đây, các cháu cũng cần giải trí đầu óc để biết thêm về thành phố.

Đợi ông bảo vệ vui tính trở lại căn chòi gác, Nữ Tiên Tri mới mở tờ báo ra xem. Coi, cô bé mới duyệt sơ trang nhất đã kêu lên khe khẽ.

- Các bạn ơi, "ánh sáng mặt trời" đã chiếu rồi nè.

- Sao, sao ?

- Nghe mình đọc nhé : "Khi tờ báo này lên khuôn, chúng tôi nhận được tin có một vụ trộm đã xảy ra ở Xưởng Thuốc Súng Quốc Gia. Hy vọng trong phần tin tức buổi chiều, chúng tôi sẽ điều tra vụ việc thông báo cùng độc giả.

Cô bé buông tờ báo nói :

- Sự cố này có liên quan gì đến hai gã đàn ông xách valy không ?

Tondu thờ ơ :

- 2 giờ sáng hai tên lạ mặt mới chuồn khỏi nhà máy xà phòng trong khi tờ báo được in lúc 5 giờ sáng, mọi chuyện còn mờ mịt lắm.

Corget không tham gia bình phẩm, nó lẳng lặng quơ lấy tấm bản đồ thành phố trải dưới đất. Ngón tay trở của nó lờ quờ trên lộ trình mà hai gã đàn ông có thể chạy qua.

- Các bạn dòm theo ngón tay tôi : Đây là quãng đường tôi bám đuôi chiếc Audi màu sữa... đây là đường Francis Archers. Cái chữ thập mà các bạn nhìn thấy chính là Xưởng Thuốc Súng Quốc Gia. Nó nằm giữa hai nhánh sông Garonne.

Mady bổ sung :

- Nếu tính theo tỷ lệ xích của bản đồ thì phố Francis Archers cách Xưởng Thuốc Súng chưa đầy 500 mét, khoảng cách ngắn ngủn đó không cần thiết phải xài xe hơi cho dễ bị lộ, đặt trường hợp chúng ta là những tên trộm thì chạy bộ vẫn chắc ăn hơn.

- Ô kê. Thí dụ người bảo vệ nhà kho phát hiện vụ trộm và báo cho cảnh sát vào lúc 4 giờ thì 5 giờ sáng các tờ báo có thể đưa tin sốt dẻo.

Sự phối hợp trí tuệ của Mady và Corget tuyệt vời đến nỗi không đứa nào dám cãi. Trong bữa ăn sáng muộn màng, Bistèque tuyên bố :

- Chuyện đã xảy ra như thế thì chúng ta phải báo cho cảnh sát bao vây nhà máy xà phòng bắt quả tang chúng thôi.

Hề Xiếc gạt phăng :

- Cảnh sát chỉ tin ở chúng cứ chứ không tin lý thuyết. Tao đã có kinh nghiệm về họ.

- Mày đa nghi quá Gnafron, ở đâu cũng có người tốt người xấu...

- Không dám. Mày muốn nghỉ nghề thám tử thì báo cho cảnh sát biết đi, tao khoải phiêu lưu đến cái nhà máy bỏ hoang đó hơn.

Hai thằng đấu võ mồm càng lúc càng to khiến Tidou phải đứng ra can thiệp. Hắn đồng ý :

- Đầu Bếp nghe đây, nếu cảnh sát đến mà chúng tẩu tán valy thì cũng vô ích thôi. Tao nghĩ rằng chúng ta cần phải theo dõi cả hai nơi cùng một lúc : ngôi biệt thự vợ chồng Béranger lẫn nhà máy xà phòng.

Hắn quay sang Corget :

- Bao giờ có báo buổi chiều ?

- 5 giờ đúng. Đích thân tao sẽ tới nhà in lấy báo.

- Vậy thì chúng ta sẽ qui tụ tại đây lúc 5 giờ trước khi có bất cứ hành động gì, đồng ý chứ ?

*

Phải đến 5 giờ rưỡi chiều, Corget mới về tới trụ sở của đám trẻ. Nó vung vẩy tờ báo nóng hổi trong tay và đọc to.

- "Trong phần tin buổi sáng, chúng tôi đã thông báo về sự biến mất một số lượng chất nổ ở Xưởng Thuốc Súng Quốc Gia. Qua các tin tức mới nhất cho biết, có tất cả hơn 60 kilô TNT đã bị đánh cắp. Vụ trộm này do hai phụ nữ gây ra. Chúng đã đe dọa nhân viên bảo vệ bằng súng lục và bắt họ gửi thuốc mìn cực mạnh. Mãi đến 4 giờ sáng, một trong hai người bảo vệ tỉnh lại và bấm chuông báo động. Chúng tôi thực tình ngạc nhiên khi biết hai người đàn bà là thủ phạm vụ trộm động trời này. Phải chăng đó là những nữ cảm tử quân của một tổ chức khủng bố nào đó muốn phá hoại các công trình trọng điểm của quốc gia. Hiện nay cảnh sát đang tiếp tục điều tra..."

Mặt Guille ngó ra :

- Sao lại là hai phụ nữ ?

Mady tủm tủm :

- Chẳng qua do nghệ thuật cải trang thôi. Đàn có gì khó nếu hai gã đàn ông chụp tóc giả, đánh môi son và độn ngực chứ ?

- Họ vẫn có thể dùng khăn bịt mặt để đột nhập mà không sợ bị nhận diện.

- Đồng ý, nhưng biến thành đàn bà vẫn lợi thế hơn. Hai tay bảo vệ thấy kẻ thù chân yếu tay mềm sẽ lơ cảnh giác và thế là bị chúng gí súng vào đầu.

Corget gật gù :

- Xét về khía cạnh gây đột ngột thì Mady có lý.

- Tại sao lại chỉ có lý, đó là điều chắc chắn. Trong bài báo có nói số chất nổ bị cướp lên đến hơn 60 kilôgam, nghĩa là mỗi gã đàn bà phải khiêng 30 kí. Còn lâu phụ nữ mới âm nổi trọng lượng đó chạy vù vù trên 500 mét đường.

Cô bé dứt khoát :

- Mọi thứ đều ăn khớp với nhau. Chuông báo động kêu lúc 4 giờ, một lượng nhỏ thuốc mê nếu

dùng quá vội vã thì có lẽ không làm nhân viên bảo vệ ngủ lâu được. Bạn đã thấy hai gã nguy hiểm kia rời khỏi nhà máy xà phòng lúc 2 giờ rưỡi sáng rất thích hợp với thời lượng đánh thuốc mê.

Cô lúc lắc mái tóc, nói thêm :

- Chúng ta có quyền kết luận : hai gã đàn ông giả dạng đàn bà đó là đệ tử của Béranger đến thỉnh gã rời ra tay hành động theo lệnh sếp.

Mady phán như đinh đóng cột làm lũ con trai choáng váng. Tidou bóp trán :

- Nhức đầu quá Mady ơi !

- Dễ thôi, chỉ cần Bistèque tổ chức một bữa ăn thịnh soạn là thần kinh bạn sẽ bớt căng thẳng.

Ý kiến của Mady bao giờ cũng sáng suốt. Không phải sao, Đầu Bếp đã lục đục khu vực này.

Đêm hôm đó Kafi lại thất nghiệp.

*

Sáng sớm hôm sau Gnafron và Tondou cấp tốc lên đường. Hai thằng hai điểm hắc hoi, Hề Xiếc phụ trách phố Francs Archers nơi có nhà máy xà

phòng bỏ hoang còn Giác Đấu thì thượng... dài
quan sát ngôi biệt thự.

Trong vòng 30 phút, Hề Xiếc đã có mặt tại
hốc tường kín đáo trên phố Francs Archers, nó
trổ mắt ngó chiếc Audi màu sữa rề rề ra cổng
nhà máy.

- Mình phải bám theo nó.

Rút kinh nghiệm của Corget, Hề Xiếc đeo
theo hai gã đàn ông dai như đũa. Chiếc Audi đầu
ngờ có "cái đuôi" sau lưng nên cứ thông thả chạy
qua nhánh sông Garonne rồi rẽ vào một khu phố
lạ hoắc. Lúc này bọn cướp phi hết tốc lực thành
thủ Gnafron phải trở hết tài nghệ lái xe ga phóng
như bay. Tuy nhiên xế nổ làm sao địch lại xế
hộp, chính vì thế sau khúc quanh, cu cậu mất
đầu đối thủ.

Gnafron giận dữ liếc xéo bảng tên đường.

- Hừm, thì ra đây là đại lộ Arènes.

Nó buồn bã quành xe gần máy về nhà máy
gaz. Câu đầu tiên của nó khi gặp Tidou :

- Ê sếp, mày làm ơn mở tấm bản đồ ra để tao
kiểm tra lại đoạn chiếc Audi bốc hơi.

Con mắt Gnafron nhòm chầm chầm vào phố
Francs Archers.

- Á à, chúng vượt hai nhánh sông Garonne để
chạy theo hướng Bắc và biến mất trên đại lộ
Arènes..

Corget nhảy dựng:

- Mày nói sao, đại lộ Arènes hả ? Trời đất,
trên bản đồ chỗ chúng bỏ rơi mày chỉ cách cơ
quan Hàng Không Vũ Trụ có 800 mét. Chẳng lẽ
hai tên khủng bố ấy tính phá hoại chương trình
chế tạo máy bay ư ?

Năm

Máy bay thử nghiệm

Bistèque đã chuẩn bị xong món đậu Hà Lan. Bảy thám tử vừa nhâm nhi vừa thảo luận sôi nổi. Tidou rón rảng:

- Kể từ bây giờ chúng ta có thêm một mục tiêu mới là cơ quan Hàng không Vũ Trụ. Điều đó buộc chúng ta phải phân tán lực lượng, cuộc chơi sẽ được tiến hành theo ba nhóm: nhóm bám ngôi biệt thự, nhóm trụ gần nhà máy xà phòng Tây Nam và một nhóm lập đài quan sát cơ quan Hàng Không.

Mady cong môi:

- Không cần thiết phải cực khổ như vậy.
- Sao?

- Tôi nghĩ rằng chẳng nên phí thì giờ cất người theo dõi nhà máy xà phòng làm chi, bọn khủng bố đã chắm cơ quan Hàng không Vũ Trụ thì mình sẽ tương kế tựu kế. Tôi tình nguyện giả làm người đi chợ mai phục trên lộ Arènes.

Gnafron phản đối:

- Cẩn tắc vô áy náy. Tôi quyết không rời bỏ nhà máy xà phòng, đã chắc gì bọn chúng đánh bom các mô hình chế tạo máy bay. Lỡ địa điểm khác thì sao.

Tidou quyết định:

- Ai cũng có công việc của mình. Được rồi, Mady sẽ nguy trang làm một "bà" nội trợ với xe ga và cái giỏ lủng lẳng. Tidou Giác Đấu tiếp tục chia ống nhòm vào ngôi biệt thự và Hè Xiếc giữ nguyên nhiệm vụ cũ. Từ sáng ngày mai, Bistèque, Corget và Guille sẽ thay ca.

Khi các chiến hữu đã tản đi, thủ lĩnh những người bạn đồng hành mới lảng lạng quàng vai Quân Sư Corget đi bách bộ một vòng quanh căn cứ.

Corget thì thầm :

- Tao ủng hộ ý kiến Nữ Tiên Tri. Tao nghĩ bọn Béranger chôm mớ thuốc nổ để đánh bom Hàng Không Vũ Trụ.

- Ủ... ừm, trong cơ quan bí hiểm đó, thiên hạ làm cái gì nhỉ ?

- Họ sửa chữa phi cơ và tiến hành lắp ráp các máy bay. Toulouse nổi danh là thành phố của những phát minh về hàng không, ngay tại thành phố này người ta đã cho ra đời chiếc Concorde lộng lẫy, và sắp tới là chiếc "Delta 2000".

- Một công trình thế kỷ nữa à ?

- Ủ, bà con đồn rằng mọi thứ đã sắp hoàn tất. Chiếc Delta 2000 sẽ được đốt bằng hydro lỏng và đạt tốc độ bốn chục ngàn mét trên một giây, gấp bốn lần tốc độ của âm thanh. Nếu bay từ Paris đến New York sẽ chỉ mất có một tiếng rưỡi.

- Hèn chi...

- Hèn chi tụi khủng bố quốc tế chú ý phải không, theo tao hiểu thì các cường quốc về hàng không trên thế giới đều muốn chế tạo loại máy bay có tốc độ siêu lớn đó. Nhưng họ sẽ chậm chân hơn nước Pháp một bước.

- Chà chà, để giải quyết sự chậm chân ấy, họ sẽ cử điệp viên đến đây phá hoại à ?

- Cũng dám lắm, chỉ đáng tiếc bọn Béranger đều là dân Pháp bản xứ.

Hai thằng quay gót về phòng thì đụng Gnafron xông xông chạy đến. Cu cậu hét toáng :

- Lúc 3 giờ, hai tên mà tụi mình tình nghi ăn trộm chất nổ rời khỏi sào huyệt, mãi tới 6 giờ chiều chúng mới đánh chiếc Audi về, đặc biệt hai bánh sau chiếc Audi bị lún xuống chúng tỏ chúng chờ cái gì rất nặng trong cốp.

Thông tin của Hề Xiếc chưa hết xôn xao thì Nữ Tiên Tri đã phóng xe về báo luôn :

- Hai tên khủng bố vừa phóng qua đại lộ Arènes là mình đã bám như hình với bóng. Bọn chúng đảo chiếc Audi một vòng quanh cơ quan Hàng Không Vũ Trụ rồi lao vô gara của một trang trại cổ nằm đối diện cơ quan Hàng Không. Mình trong lốt một bà nội trợ lính quýnh nhảy xuống hồ để dễ bề quan sát. Cuối cùng chiếc Audi cũng trở ra với một đồng đồ nghề đầy cốp xe tới mức đóng lại không nổi.

Hề Xiếc nhún vai :

- Phần sau của tiểu thư, tôi đã báo cáo rồi.
- Nhưng còn phần này có lẽ quý vị chưa biết đâu. Khi chiếc ô tô biến mất, mình leo lên miệng hố mò vào cái gara kia. Thật kỳ lạ, bên trong cánh cửa khép hờ được quán bằng dây xích là một cái hố mới đào.

Corget trở mặt :

- Một cái hố trong gara ư ?

Mady gạt đầu :

- Một cái hang có lẽ đúng hơn. Nó sâu gần hai mét và chạy luồn ra ngoài phố. Đáng tiếc là mình không đem theo đèn pin để thám hiểm kỹ.

Tidou sưng sờ :

- Đó là một con đường hầm. Không nghi ngờ gì nữa, con đường hầm đó chắc chắn kết thúc dưới lòng đất của các toà nhà Hàng Không Vũ Trụ. Bọn khủng bố sẽ đặt thuốc nổ vào chỗ chúng muốn lúc đường hầm đào xong.

Cả đám nháo nhác. Đã đến lúc thất thám tử có thể kết luận trong cái cốp xe Audi bị vênh lên kia chứa khảm đồ đạc đào bởi của bọn tội phạm, chúng chỉ còn một thác mắc duy nhất cần

phải giải quyết : Không biết con đường hầm tối om đó đã được bọn "chuột chũi" thực hiện xong chưa ?

Bistèque tuyên bố :

- Chúng ta cần báo cho cảnh sát ngay, lỡ đêm nay cơ quan Hàng Không Vũ Trụ chỉ còn là một đồng gạch vụn thì sao ?

Hè Xiếc gạt đầu :

- Chuyện đã đến nước này thì chỉ có người lớn mới kham nổi. Mình xách máy bộ đàm đến nhà máy xà phòng Tây Nam trước đây. Nhân tiện báo luôn cho Giác Đấu đang theo dõi Béranger tại ngôi biệt thự.

Tidou bắt tay thành bạn còi xương :

- Ráng nghe. Tụi tao đợi tin mày là dẫn cảnh sát đến hiện trường bắt quả tang tại chỗ đấy.

Gnafron biến đi tới nửa tiếng mới chịu nhấc nút máy bộ đàm. Tidou đưa máy lên vành tai hồi hộp.

- Alô, Hè Xiếc nè.

- Tao đang nghe.

- Tao bị xe tông bất tử dọc đường nên bây giờ mới tới mục tiêu. Đầu gối trầy sơ thôi nhưng do xe bị sút sên nên sửa gần 30 phút. Hiện thời chiếc Audi vẫn nằm chình ình trong nhà máy xà phòng. Hết.

Khởi phải nói, phái đoàn thám tử nhỏ neo cấp tốc. Corget vốn là thổ công thành phố nên lãnh nhiệm vụ dẫn đường cho đoàn xe vượt qua nhánh sông Garonne. Lúc tới đại lộ Arènes, Mady phóng vượt lên trước.

Cô bé nói to :

- Cơ quan Hàng Không Vũ Trụ kia kìa...

Đám trẻ nổi gót cô bé vào một trang trại cổ đối diện. Nằm sâu bên trong là gara bỏ hoang. Đồng hồ trên tay Tidou chỉ 11 giờ 5 phút, hấn suýt khẽ Kafi.

- Chuẩn bị xuất trận nghe Kafi.

Con sói vẫy đuôi hiểu ý trong khi Corget lặng lẽ tháo dây xích quấn quanh cánh cửa nhà để xe. Lạy chúa, chính giữa gara đúng là một cái hố sờ sờ. Đèn pin của Corget chiếu loang loáng.

Nó nói :

- Đường hầm ăn ra ngoài phố nhưng còn lâu mới tới được cơ quan Hàng Không. Yên chí đi các bạn.

- Mày có chắc không ?

- Đợi tao nhào xuống thử coi.

Mười phút sau Corget lóp ngóp bò lên miệng hang.

- Chắc chắn bọn chúng sẽ đào tiếp, đất mềm lắm. Mày liên lạc với Gnafron đi Tidou.

Tidou kéo cần ăng ten máy bộ đàm.

- Alô, Gnafron... đường hầm vẫn yên tĩnh. Hẹn gặp ở căn cứ.

Đám trẻ quay về nhà máy gaz và thực sự kinh ngạc khi không thấy tăm tích Giác Đấu. Trời ạ, bây giờ đã là 2 giờ sáng. Bistèque hoảng hồn không đợi ai nhắc vội vã phóng xe đến đài quan sát. Nó chưng hửng :

- Chẳng lẽ Tondu đã bám Béranger rồi sao ? Ở đây làm gì có ma nào.

Hơn 3 giờ bóng Giác Đấu mới lộ dạng. Mình mấy cu cậu đâm đĩa mờ mờ. Thành trực vừa thở vừa nói :

- Tao tin là... phát hiện... một vấn đề mới...

*

Giác Đấu nằm vật xuống túi ngủ, lát sau mới nói được :

- 9 giờ rưỡi tối, qua ống nhòm tao thấy Béranger ngần ngừ bước ra khỏi biệt thự ngắm trời đất rồi nhảy lên ô tô. Tao rượt xe ga theo nhiều ngã tư đường cuối cùng chiếc Renault của gã ngừng lại ở phố Auguste Flambeau. Gã băn khoăn một điều gì đó rồi cho xe chạy tiếp đến một tòa nhà lớn giống như trại lính. Lúc gã xuống xe thì tao đã tàng hình sau bức tường. Ừm, Béranger đi tới đi lui chấp tay sau đít và ngồi xồm xuống sẫm soi một miệng cống gần cả tiếng đồng hồ. Sau đó gã mới chịu lên xe nổ máy. Tao đã cố "đu" theo gã nhưng chiếc xe ga sức lực cũng có hạn nên đành trở về đây báo tin.

Tondu ngó Corget hất hàm.

- Mày biết phố Auguste Flambeau hả ?

- Không tao sẽ hỏi thăm... tấm bản đồ.

Corget mở mắt trùng trùng khi mở tấm bản đồ ra. Nó chỉ tay :

- Quý vị nhìn đây, tòa nhà lớn mà Giác Đấu tưởng là trại lính đó chính là... là...

- Là gì chớ ?

- Là Trung Tâm Quốc Gia Nghiên Cứu Vũ Trụ.

- Sao ? Nó có dính dáng gì đến cơ quan Hàng Không Vũ Trụ Không ?

- Khác nhau về mặt cơ bản. Ở cơ quan Hàng Không người ta chế tạo máy bay còn ở Trung tâm Nghiên cứu người ta thử nghiệm các mô hình máy bay đã được chế tạo. Chắc chắn Béranger đã đánh hơi được một cái gì đó ở Trung tâm này nên cho ngừng vụ đào hầm xuyên qua cơ quan Hàng Không.

Corget ngẩng đầu lên:

- Không phải ngẫu nhiên mà một tên tội phạm ranh ma như Béranger lại dừng chân khá lâu trước một miệng cống. Hẳn gã đang chọn đường cống ngầm xâm nhập Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ là cái chắc.

Rồi một đêm mất ngủ cũng trôi qua. Sáng hôm sau trời chưa bảnh mắt, Corget đã xách về

một tờ báo mới ra lò. Nó lôi các bạn dạy bình phẩm :

- Báo đăng tin công việc nghiên cứu chiếc Delta 2000 vừa hoàn tất với mô hình máy bay đầu tiên chiếm tỷ lệ 1 trên 20. Người ta sắp cho máy bay thử nghiệm trong phòng khí động lực của Trung tâm.

Mady lúc lắc mái tóc.

- Phòng khí động lực là sao ?

- Ô, ở đó có đầy đủ tiện nghi cho một chuyến bay thực sự với một cái máy quạt gió có công suất cực lớn khoảng hơn 3000 kilômét một giờ. Rõ ràng ba tên gian muốn tiêu diệt chiếc máy bay Delta 2000 sắp thử nghiệm này. Chúng không muốn máy bay siêu thanh của nước Pháp ra đời trước các cường quốc hàng không khác.

Tidou hài lòng :

- Kiến thức của mày tăng vọt kể từ khi tới Toulouse. Mày xứng đáng với vai trò Quân Sư Quạt Mo.

- Vậy thì nhân danh một cố vấn quân sự, tao đề nghị chúng ta tiếp tục theo dõi các địa điểm mà chúng ta nghi ngờ.

- Còn phải hỏi, nhất là khi Béranger chuyển mục tiêu đánh phá sang Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ.

Lần này Guille đổi ca cho Tondu, còn Gnafron vẫn giương mắt thần chiếu tướng nhà máy xà phòng.

*

Khi năm thám tử còn lại sửa soạn lên đường thì máy bộ đàm của Tidou nhận được tín hiệu của Nghê Sĩ.

Giọng Guille nghe là lạ :

- Tao đang ở trong đài quan sát tầng 4 đây, chiếc Renault của Béranger sắp đề pa khỏi gara đó.

Ngay lập tức, năm con ngựa sắt rú ga vọt về hướng Trung Tâm Vũ Trụ. Nhờ có tấm bản đồ và sự hướng dẫn của Corget, chẳng mấy chốc cả đoàn đã có mặt trên phố Auguste Flambeau.

Mady lúc này mới giờ bỉnh bỉnh ra. Cô bé lôi "cây chổi cạo râu" gói trong bọc giấy cho Kafi đánh hơi mùi tên cướp.

- Khịt...

Quái cầu hừ một tiếng rồi kéo mọi người đến lần lượt mọi nắp cống trên đường, đám trẻ chung hừng không biết Béranger chọn cái cống nào để mở nắp.

Tidou chán nản.

- Hình như tên cướp kiểm tra tất cả miệng cống. Tam thời chúng ta trở về thôi.

Tại căn cứ... nhà máy gaz, Gnafron đứng xổ rổ trước cửa phòng chờ các chiến hữu. Nó cau mày.

- Chiếc Audi của hai tên khủng bố đã đến biệt thự của Béranger. Bà già đang gặp nhau.

- Hèn chi tụi tao không thấy Béranger gần Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ.

Guille cười tùm tùm khiến Mady nổi sùng.

- Bạn báo tin bậy bạ quá, làm thám tử phải khác lúc làm thơ. Giao ống nhòm và máy bộ đàm cho tôi.

- Cũng được thôi, chỉ sợ sếp Tidou không đồng ý thân gái dặm trường ấy chứ.

Mady quắc mắt :

- Không ai có thể ngăn cản mình trong sự mạng này. Chào các bạn, tôi đến đài quan sát thay phiên trực cho Guille nghe.

Cô bé mau mắn thu xếp giỏ bánh mì Sandwich và phóng xe ga tới dãy nhà bốn tầng sắp bị phế bỏ. Trời đã tối hẳn, màn đêm trùm lên thành phố hồng Toulouse. 10 giờ rưỡi, chiếc ống nhòm của Mady ghi nhận hình ảnh tên thám tử dỏm Béranger rúc vào chiếc Renault nổ máy. Cô bé lập tức chụp chiếc mũ con trai lên đầu và phi ngựa sắt bám theo đối thủ. Cô ngơ ngác khi thấy Béranger không chạy theo lộ trình cũ để đến miệng cống gần Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ mà lạng vòng vòng bỏ rơi chiếc xế nổ bám đuôi.

Mady hồi hộp đánh xe về phố có miệng cống, nơi mà Kafi dừng lại đánh hơi lâu nhất. Cô đảo dác nhìn quanh không thấy ai, bèn kéo cần ăng ten gọi Tidou:

- Alo, Béranger đã bỏ rơi mình, trước Trung Tâm Vũ Trụ không có ai cả.

- Vậy thì về đi, Mady. Không có vệ sĩ Kafi, tôi chẳng yên tâm về bạn chút nào.

- Đợi chút đã Thủ lĩnh. Hồi chiều Kafi đã kiểm tra hơn chục nắp cống nhưng cái nắp cống khổng lồ bên kia đường thì chưa, đúng không ?

- Đúng, nhưng Béranger chỉ ngừng xe bên này đường mà.

- Gã cáo già lắm, có khi gã đánh lạc hướng điều tra của chúng ta đó. Đợi mình băng qua đường đã.

Mady dắt xe lững thững đến một nắp cống có diện tích lớn gấp đôi những cái cống thường. Cô quỳ xuống bật đèn pin nhìn vào bên trong. Chứa ối, ánh đèn chiếu rõ mòn một đường ống lớn bằng xi măng chạy dài tới tận hàng rào trong cùng của Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ.

Cô bé choáng váng :

- Béranger lợi hại hơn mình tưởng nhiều, gã đã biết bị đeo bám và chơi đòn "tương kế tựu kế". Té ra gã đã chọn đường ống xi măng này từ trước và đánh lạc hướng chúng ta.

Cô sưng người trước dấu thập đỏ bằng phấn

trắng được vẽ trên nắp cống. Không một giây chần chờ, Mady cho máy bộ đàm hoạt động.

- Alo, Tidou ơi.

- Mình nghe đây.

- Mình vừa phát hiện một dấu thập trắng trên nắp cống lớn bên kia đường. Bạn làm ơn lấy khăn mùi xoa của mình cho Kafi ngồi trước, có gì mình sẽ thổi còi siêu âm kêu nó tiếp ứng ngay đây.

- Trời đất, tôi sẽ cho Kafi đến ngay.

Mady cúp máy và ngồi xuống bãi cỏ chờ đợi. Đột nhiên, cô giật bản mình vì chợt nghe có tiếng động phía sau. Cô bật đứng dậy nhưng đã muộn. Coi, từ bóng tối nhá nhem đằng sau lưng cô, ba gã đàn ông trùm kín mặt nhảy xổ ra. Gã cao nhòng chân cà thọt hét lớn:

- Im mồm ! Cấm kêu ! Nếu không... !

Hai tên thấp lùn nhanh chóng chộp vai cô bé đúng vào lúc Mady phi tang cái chổi cạo râu. Cô chưa kịp liệng luôn chiếc máy bộ đàm thì bị hai gã đàn ông bẻ quặt tay ra sau. Chúng ém cái nhìn sợ hãi của cô bằng dải băng đen và bịt miệng đầy về phía trước.

Giọng gã cà thọt Béranger khàn khàn.

- Nào đi !

Chiếc xe hơi nổ máy lao đi giữa tiếng sửa soạn dữ của Kafi.

- Grầuâuâu...

Thực đáng tiếc, Kafi chỉ đến chậm đúng 10 giây.

Chiếc ô tô phóng như bay. Con chó chẳng thể làm được gì hơn.

Sáu

Lời kêu cứu của Mady

Ba giờ sáng mà vẫn chưa thấy Mady trở về, đám trẻ bắt đầu lo lắng. Máy bộ đàm im bật đã đành, điều khủng khiếp là quái cầu Kafi đi cứu viện cũng bật tâm hơi.

Tidou bồn chồn như ngồi trên đống lửa. Hân nhìn các chiến hữu :

- Lỗi tại tao hết, đáng lẽ tao phải ngăn cản Mady.

Guille bứt rứt không yên :

- Tại tao nữa. Trời ơi, con gái mà đi đêm thì sinh đủ thứ chuyện...

Gnafron rầu rĩ :

- Không biết Mady ở đâu bây giờ ?

Tondu không nói gì chỉ vánh tai, nó nghe mơ hồ tiếng cào cào của một con vật ngoài cổng nhà, máy gaz văng lại. Thằng trọc nhồm lên như bị điện giật.

- Kafi !

Quả nhiên con cầu thờ hồng học phóng vút vào sân. Trên mõm nó là cái đồ cạo râu của tên thám tử tư cà thọt. Tidou đón lấy tang vật bằng hoảng.

- Ôi, cây chổi cạo râu này trong túi Mady cơ mà. Máy kiểm thử này ở đâu vậy Kafi ?

Quái cầu cụp đuôi chìa mõm bí xị. Ngay tức khắc, đám trẻ biết là có chuyện không ổn.

Tidou ú ớ :

- Chắc là cô bé đã gặp... tai họa...

Bistèque áp úng :

- Thậm chí còn không kịp thổi còi siêu âm, cứ ngó thái độ Kafi là đủ hiểu, rõ ràng vệ sĩ đã đến quá trễ.

Mấy thằng con trai chụm đầu vào nhau lo lắng. Giác Đấu bóp chặt nắm đấm :

- Tụi mình phải đến hiện trường ngay. Kafi sẽ dẫn đường.

Khi đám hảo hớn sắp phóng lên yên ngựa sắt thì máy bộ đàm trên cổ Tidou nhấp nháy tín hiệu. Coi, hấn há hốc mồm mừng rỡ.

- Mady phải không ?

Ngược lại với sự chờ đợi của đám nhóc, trong máy bộ đàm giọng một gã đàn ông cất lên rề rề :

- Tụi tao đã tịch thu phương tiện liên lạc của tụi mày rồi. Đồ ranh con, nếu chúng mày còn tiếp tục chõ mõm vào công việc của tụi tao hoặc báo cho cảnh sát thì con bé xinh đẹp của chúng mày sẽ đứt bóng. Bái bai nhé.

Tidou rung rờ. Hấn rên lên đau đớn.

- Vậy là rõ. Mady đang ở trong tay bọn khủng bố. Thằng vừa nói không phải Béranger.

Cả đám bủn rủn trước hung tin sét đánh. Tại sao Nữ Tiên Tri theo dõi Béranger mà lại lọt vào tay hai gã ăn trộm chất nổ, phải chăng Béranger đã phát hiện đài quan sát của đám nhóc và phối hợp với hai thủ hạ để bắt cóc Mady ?

Corget liếc đồng hồ.

- Đã 4 giờ sáng, mình tính sao hả Tidou ?
- Tao, Gnafron và Kafi tới nhà máy xà phòng Tây Nam đây, tụi bay ở căn cứ chờ nhé.

Với chiếc vòng đeo tay của Mady đem theo, Kafi tha hồ đánh hơi nhưng vô ích. Sào huyết của bọn cướp ở nhà máy xà phòng không có dấu hiệu giam giữ Mady, cả chiếc Audi cũng không thấy trong sân mới chết dở.

Hai thằng và Kafi vòng đến biệt thự của Béranger và liều mạng tiếp cận cánh cổng. Ý chang như hồi nãy, Kafi chẳng hề hứng thú một chút nào.

Hề Xiếc than thở:

- Chúng ta quay lại nhà máy gaz thôi.
- Tại nhà máy gaz, đám chiến hữu của hai đứa cũng cắt hộ khẩu đông xe đầu mất. Trong cơn tuyệt vọng cùng cực, Corget xông vô hốt hải :
- Lúc này và Gnafron lên đường, tụi tao sốt ruột quá cũng kéo rốc đến Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ. Trong cái rủi có cái may này ă, đúng như Mady báo điện đàm, tụi tao đã tìm thấy

cái nắp cống tổ chẳng có đánh dấu chữ thập trắng. Tao quyết định đẩy nắp cống chui xuống cho đến lúc chạm vào bờ tường của Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ. May hiểu chứ, bọn khốn chỉ cần đục bức tường là đặt bom dễ như chơi.

Tội nghiệp Nữ Tiên Tri, cô bé đã trả giá cho thành quả điều tra của mình bằng cách trở thành vật tế thần trong tay bọn cướp.

- Sao, mày vẫn không thấy dấu vết của nàng ở nhà máy xà phòng à ?

- Cả ở biệt thự Béranger cũng không. Có lẽ chúng ta phải nhờ cảnh sát hỗ trợ thôi.

Hắn đau đớn ngó chiếc vòng đeo tay của Mady không thốt nên lời. Thủ lãnh nhóm sáu người bỗng ghen ngào :

- Sai một li đi một dặm, đáng lẽ tao không để cô bé đi một mình...

Corget an ủi :

- Mady không phải hạng nhi nữ tầm thường đâu, cô ấy là sứ giả của thượng đế. Rồi mày sẽ thấy nàng có cách thuyết phục bọn cướp.

- Mấy lần chúng ta định báo cho cảnh sát nhưng đều ngừng lại. Riêng lần này...

- Lần này thì mày phải ngủ ngay, để lấy sức. Sáng mai chúng ta sẽ có quyết định sáng suốt.

*

Sau một đợt nhắm mắt lăn kênh say như chết, kẻ đầu tiên thức giấc trước là Tondou. Nó kinh hãi khi thấy đồng hồ chỉ đúng giờ Ngọ.

- Chết mờ tổ, mình ngại tới 12 giờ trưa ư? Giác Dấu toát mồ hôi lay tỉnh các đồng đội. Phải nói rằng kể từ hôm bắt tay vô đặc vụ "chiếc giày vàng ở Toulouse", đây là một đêm chúng ngủ ra trò.

Gnafron giụi mắt lia lia:

- Kẻ thù tấn công căn cứ hả?
- Tấn công con khỉ mốc. Lên đường ra trận mau.

Không cần đợi sếp Tidou phân công, Giác Dấu cất dật luôn:

- Mày, Tidou và Kafi trụ nhà máy xà phòng, Guille chiến đấu ở mặt trận biệt thự Béranger, tao, Bistèque và Corget mò tới Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ.

Hề Xiếc nhân nhó:

- Tao còn đói...

- Đói thì mang theo xúc xích, bánh mì và phomat. Thằng Đầu Bếp đang chuẩn bị khẩu phần cho từng đứa rồi kìa.

Đúng 1 giờ, cả ba nhóm bắt đầu xuất kích. Khi mặt trời lặn mất biệt sau những mái ngói màu hồng của thành phố, các chiến sĩ lục tục trở về nhà máy gaz.

Corget oang oang trước:

- Nhóm của tụi tao phục kích gần Trung Tâm Nghiên Cứu và phát hiện một gã đàn ông thấp lùn kè kè cái túi bách bộ lúc 3 giờ chiều, gã quan sát xung quanh khá kỹ rồi bật nắp cống lớn chui xuống khoảng hai giờ đồng hồ. Ê, gã chui xuống để làm cái thớ gì vậy? Hỏi tức là trả lời, gã chính là một trong hai thằng ăn trộm chất nổ xuống đục tường, đúng không?

Quân Sự Quạt Mo vừa nêu vấn đề vừa lý giải rành rọt khiến đứa nào cũng kính nể. Tidou chặn họng:

- Gã để xe chỗ nào?

12 SÁU NGƯỜI BẠN ĐỒNG HÀNH VÀ...

- Mày thắc mắc với ý gì ?
- Tao muốn biết thằng cha thứ hai ở đâu ?
- Có thể tên kia ở sào huyết bí mật quản lý Mady.
- Mày nói trúng ý tao. Ở nhà máy xà phòng đã động ổ. Bọn cướp dọn đi chỗ khác ráo trọi, bằng chứng là chiếc Audi màu sữa một đi không trở lại.

Guille cũng gãi cằm :

- Tao cũng phí thì giờ chĩa ống nhòm vô biệt thự tên cướp xe đạp. Ngay từ đầu giờ chiều vợ chồng Béranger đã hô biến bỏ lại căn nhà vắng tanh. Chắc chắn Nữ Tiên Tri không bị giam trong đó.

Corget ngược mặt nhìn lên trần nhà :

- Cô bạn của chúng ta đã bị an trí ở một nơi chỉ có cô ấy biết. Phải chi lúc này Mady phát tín hiệu nhỉ...

- Phát gì nổi. Máy bộ đàm đã bị chúng tịch thu rồi mà.

- Nhưng cô ấy vẫn còn giữ còi siêu âm.
- Tidou buồn bã nhìn Kafi.

...Thành phố màu hồng

- Tiếng còi chỉ mình Kafi nghe được thôi, và lại phạm vi phát ra âm thanh cũng có giới hạn, nếu chúng giam giữ Mady xa nhà máy gaz quá thì tụi mình chịu chết, ấy là chưa kể có khi vì tò mò chúng đã tịch thu luôn cái còi.

Corget nhăn trán :

- Không hiểu sao tao vẫn nghĩ rằng máy bộ đàm sẽ kêu tíc tíc bây giờ.
- Hả ?

- Thì bọn cướp sẽ thông báo ngày giờ thả Mady sau khi san bằng Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ chứ sao.

Hè Xiếc bĩu môi :

- Vậy mà cũng nói.

Suốt buổi tối, đám trẻ thấp thỏm chờ linh tính của Corget sẽ trở thành hiện thực. Coi, thằng quân sư đầu phải là một nhà tiên tri nhạy cảm như Mady, chính vì vậy mãi đến 11 giờ rưỡi đêm, máy bộ đàm mới hết thất nghiệp.

- Tíc, tíc...

Tidou rùng mình. Hấn kéo cao cần ăngten lên và ghen lời.

- Alô, các ông phải không ?

*

Một giây im lặng khủng khiếp rồi sau đó là... hạnh phúc.

- Alô, mình là Mady đây.

Trời ạ, đúng là hạnh phúc. Tiếng của Mady tràn ngập lên mọi thống khổ của Tidou.

- Này nhé, mình không có nhiều thời gian đâu. Bọn cướp vừa ời khỏi sào huyết vất vả bộ đàm lẫn lộn trên sàn. Mình phải bỏ đến găm lấy nó để nói với bạn.

- Ôi, lạy Chúa...

- Tôi đang ở tầng 4 hoặc tầng 5 một tòa nhà bí ẩn. Qua cửa sổ, chỉ thấy tường cao vợi vợi và một đoạn nhánh của sông Garonne. Cũng may mà bọn chúng đã tháo khăn bịt mắt ra. Hôm bị bắt, chúng áp giải mình đến cái gara có cái hố đào dang dở gần cơ quan Hàng Không Vũ Trụ mà chúng ta đã biết, mình đoán vậy bởi mùi đất ẩm xông lên nồng nặc.

- Còn lúc này ?

- Lúc này thì ở gần sông Garonne, bạn chỉ cần hiểu thế. Bọn chúng đang rất nôn nóng trước cuộc khủng bố tối mai.

- Còi siêu âm có bị tịch thu chưa ?

- Chưa. Mình giấu kỹ Tidou ạ.

- Đêm mai chúng hành động hả ?

- Minh...

Tiếng Mady bị cắt đột ngột, có lẽ bọn chúng đã quay trở lại. Chẳng hề chi, chỉ cần một cuộc điện đàm ngắn ngủi vừa qua, sáu thằng con trai đã lấy lại tinh thần.

Corget hớn hờ :

- Cuối cùng chúng ta đã có một chút ánh sáng trong đêm tối. Mady thật cừ khôi.

- Ủm...

- Tầng 4 hoặc tầng 5 một căn nhà cao tầng gần bờ sông Garonne, được lắm.

Thằng thổ công Toulouse trải tám bản đồ thành phố ra. Con mắt nó chăm chăm trước dòng sông chia làm 2 nhánh. Nó sa sầm mặt :

- Ai mà ngờ dòng sông dài dữ thế này, tính theo tỷ lệ xích bản đồ cỡ 20 kilômét.

Tidou bí xị :

- Chỉ hy vọng ở tiếng còi siêu âm thôi, nếu trời thương, ngay từ căn nhà tuần tiêu đầu tiên, quái cầu Kafi sẽ nghe được phép lạ Mady gọi đến.

Guille trợn mắt :

- Phép lạ trải đều trên hai chục cây số chứ không phải vài bước chân đâu nhé.

- Tao biết, Nghệ Sĩ à. Miên là cô bé liên tục huýt còi.

Corget lẩm bẩm:

- Điều tui mình yêu cầu ở đây không biết cô nàng có nghe lọt hay chẳng ?

- Cái đó thì yên tâm. Mady có thần giao cách cảm mà. Cô ấy thừa biết còi siêu âm có tác dụng trong vòng vài trăm mét. Thối chừng gần trăm lần thế nào Kafi cũng nghe thấy.

- Bây giờ tính sao ?

- Đem mai bọn cướp ra tay rồi, ngay lúc này tao phải xuất hành cùng với Kafi.

- Trời đất, đã quá nửa đêm Thủ lãnh ơi.

Tidou gạt phăng :

- Đem chỉ là chuyện nhỏ.

Corget chơi với thấy cái nhìn qua Giác Đấu. Thăng trọc can thiệp liền :

- Hãy tính toán lại đi Tidou, giờ này mà có đi hết hai nhánh sông Garonne, Mady cũng đâu dám thổi còi.

- Ờ ờ...

- Chỉ bằng mình bàn bạc kế hoạch hành quân vào sáng mai có phải hơn không.

Tidou do dự trong vài giây rồi thở dài:

- Thôi được, sáng mai từng người sẽ đi dọc theo các con đường bờ sông Garonne giữa 2 điểm được xác định trong khoảng 2 tiếng cùng với Kafi.

- Đồng ý.

Đám trẻ lại rúc vào túi ngủ, trừ Tidou. Còn phải hỏi, hấn làm sao nhắm mắt được khi hình ảnh cô bạn gái dễ thương không ngừng lớn vờn. Giá lúc này mà mấy bộ đàm ré lên vài tiếng có lẽ hấn đứng tim mất.

*

Mặt trời lên sớm hơn đám nhỏ dự kiến.

Tidou rửa mặt cho tỉnh táo rồi hú Kafi lên đường. Hắn đồng dạc với các chiến hữu:

- Ca đầu tiên tao lo. Ca thứ hai thuộc về Gnafron và sau đó luân phiên.

Với tấm bản đồ Toulouse trong tay, hắn tà tà thả bộ cùng Kafi tới điểm xuất phát do Corget ấn định hồi đêm : đó là cây cầu Empalot nằm ở phía Nam thành phố.

- Ngủ vòng tay của cô chủ-mày đi quá cầu.

Kafi hít hít sơ sơ và vênh tai lên nghe ngóng. Hai thầy trò tuần tra tới cầu Saint Michel mà chẳng nghe một tiếng còi nào. Tại chân cầu, Hè Xiếc đang đợi bàn giao ca trực kế tiếp.

Tidou buồn bã :

- Tao thất bại mày ạ.

- Giao con cầu và bản đồ cho tao.

- Chúc mày may mắn.

Thủ lãnh Lục thám tử thất thế trở về căn cứ. Tại nhà máy gaz hắn chung hứng khi thấy chỉ còn mỗi mình Đầu Bếp.

- Ê, tụi nó đâu cả rồi ?

Bistèque nhún vai:

- Quân Sư, Nghệ Sĩ và Giác Đấu đã mò tới Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ.

- Mày không cần nó sao ?

- Cần gì được, tụi nó ba thằng, tao chỉ có một. Tidou chưa kịp chửi đồng thì ba chiếc xe ga ào ào phóng về kèm theo một chiếc xe không người lái chứ sao. Hắn sững sốt:

- Trời đất, con ngựa sắt của Mady.

Corget lầm lì:

- Tụi tao moi nó lên từ một cái hố. Có lẽ Mady giấu xe ở đó trước khi bị bắt cóc.

Tidou chẳng có gì phải phàn nàn bạn bè trước nhiệt tình quá trớn. Hắn chỉ buông thông một câu:

- Còn gì lạ nữa không ?

- Tất nhiên. Chủ yếu tụi tao tìm người chứ đâu phải tìm xe. Núp trong một chỗ tuyệt hảo, ba thằng tao đều thấy một gã đàn ông thấp lùn rúc xuống miệng cống.

- Hà ? Ban ngày mà gã dám liều mạng thế à ?

Corget cười gằn :

- Chính ban ngày mới ít bị nghi ngờ, thiên hạ đều tưởng đó là công nhân cầu cống trong khi gã tha hồ sử dụng máy khoan tường ngon ơ.

- Chắc chắc...

- Vụ tìm tung tích Mady ra sao ?

- Thưa. Hiện giờ thằng hề đang tảo thanh dọc lộ trình đến Cầu Mới.

Giác Đấu chộn rộn:

- Nghĩa là sắp đến phiên tao dắt dây cương quái cầu, ái chà.

Bistèque bàn ra:

- Ban ngày bọn cướp quản lý tù nhân chặt chẽ, tao nghĩ rằng Mady không có cơ hội thối còi dẫu.

Dù sao ý kiến Đầu Bếp cũng có lý. Lũ nhóc không thể tránh né một sự thực rằng bản thân Nữ Tiên Tri đang bị trời gô như đòn bánh tét và rất có thể bị bịt kín mắt.

Tidou chán chường.

- Khi Mady được tự do thì Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ đã tan tành rồi, nản thiệt.

Phần còn lại của buổi sáng thuộc về Tondou. Hỡi ơi, nó và Kafi trở về căn cứ với hai bàn tay trắng.

Bữa ăn trưa do Đầu Bếp phục vụ ngon bá phát nhưng chẳng đứa nào nuốt nổi nửa chén.

Tidou không ngớt ca cẩm :

- Chẳng biết chiều nay Corget, Bistèque và Guille có làm nên cơm cháo gì không, sông Garonne vẫn không ngừng trôi, thế mà...

Guille làm thơ tiếp khúc cuối.

- Thế mà bóng hồng biệt phương trời hả ?

- Đồ nói leo.

9 giờ tối Guille hết ca tuần tra. Cu cậu dắt Kafi trở về thiếu não. Vẫn không thấy tung tích Mady đâu cả.

*

Đến giờ này thì mọi tia hy vọng về việc giải cứu Mady trước khi bom nổ đã tắt lịm. Giả thuyết cô bé bị bịt mắt và trời gô như đòn bánh tét đã trở thành thực tế. Tuy nhiên, những người bạn

đồng hành chủ trương còn nước còn tát, chẳng lẽ chúng tự giải nghệ cho bọn tội phạm lỏng hành sao ?

Vì lẽ đó, Tidou rồn rảng :

- Bạn bè nghe đây, nếu công việc đục tường Trung Tâm dưới đường cống ngầm cần tiến hành gấp rút thì chắc chắn Béranger và hai thủ hạ buộc phải dọn thổ một lượt làm cho lẹ, như vậy rõ ràng chúng bỏ không Mady.

Corget gật đầu:

- Tao hiểu ý mày rồi. Phải chăng mày muốn nói một mình Mady ở lại sào huyệt và nàng sẽ tự cời trói để thổi còi siêu âm cầu cứu chúng ta ?

- Ôkê, Mady không bao giờ chịu bó tay trước hoàn cảnh. Thời điểm này là giây phút thích hợp nhất. Tao đề nghị cả đám lợi dụng cảnh tranh tối tranh sáng mò đến gần Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ theo dõi động tĩnh đối thủ, riêng tao sẽ tò ra bờ sông Garonne với Kafi để tìm tín hiệu của Nữ Tiên Tri.

- Lỡ bọn khủng bố cho nổ tung Trung Tâm thì sao ?

- Còn lâu. Tối thiểu gài xong bom hẹn giờ, chúng cũng phải mò lên miệng cống. Khi ấy mày và đám Giác Đấu thừa sức tóm gáy chúng giao cho cảnh sát.

- Mày nhắm tụi tao "chơi" nổi không ?

- Hà hà, một mình thằng Tondu với cái đầu trọc, chúng cũng tá hỏa rồi. Tao tin 5 thằng "dũa" chúng te tua ấy. Béranger thì cao nhòng ồm nhách còn hai gã kia lùn xùn kí đầu cho lún xuống cống luôn.

Tondu nhún vai :

- Khỏi lo đi Tidou. Vấn đề là đừng chết chùm với chúng khi bom nổ.

Tidou ngưng bật tiếng cười :

- Hừm, đám tụi nó im lặng không khai giờ giấc bom nổ là bỏ xừ cả lũ.

Corget mím môi :

- Nhất quá tam, lần này tao quyết báo cảnh sát. Có khi chúng ta phải trông cậy ở chó nghiệp vụ. Nghe nhắc đến "chó", Kafi vẫy đuôi lia lịa nhưng nó què xệ ngay bởi các chủ nhân mãi nói chuyện trên trời.

Giọng Tidou nghe dửng dưng :

- Thậm chí chúng cũng chẳng thèm phun chồ giam Mady cho dù bị cảnh sát hỏi cung. Tao biết rành luật "á khẩu" của thế giới ngầm.

Corget thấy ra một cái phao tưởng tượng :

- Chúng cụt lưỡi nhưng Mady có lưỡi. Có thể cô ấy đã nghe bọn chúng to nhỏ tại sào huyệt về thời điểm bom nổ. Mà chờ đợi gì nữa mà không lên đường tìm kiếm Mady.

Hai thầy trò Tidou tỉnh ngộ, nhổ neo cấp kỳ. Với tốc độ của chiếc xe ga, vài phút sau Tidou đã có mặt bên bờ sông Garonne. Kafi phải chạy hết tốc lực mới rượt kịp xe cậu chủ. Tidou thì thầm:

- Tụi mình lựa những căn nhà 4, 5 tầng trở lên "duyet" nghe.

- Ờng !

Tiếng sửa tương dắc của Kafi vang lên vừa phải. Suốt hơn một giờ tuần tiễu dọc nhánh sông, Tidou chẳng thu lượm được gì. Hắn nản chí anh hùng quay về nhánh trung tâm.

Lúc lướt ngang khu phố cổ Daurade, hắn nghe chuông đồng hồ ngân đúng 12 tiếng. Nửa đêm

là giờ của ma quỷ, bất giác Tidou rùng mình quay phắt đầu lại.

- Ủa, Kafi đâu rồi ?

Đúng là hết rủi ro này đến rủi ro khác. Trong khi bóng dáng Mady còn chưa thấy tăm hơi thì đến lượt quái cầu mọc cánh bay mất: Tidou đau khổ hú vang trời:

- Kafi ú ừ...

Một phút sau con cầu mới học lên một tiếng ư ừ từ trong bóng tối. Nhanh như cắt, nó ngoạm ống quần cậu chủ lôi đi xềnh xệch. Mất Tidou rưng rưng:

- Chúa ơi, mày đã biết chỗ giam Nữ Tiên Tri rồi hả ?

Bảy

Kafi số một

Mọi dự đoán của sáu thằng đều trúng phóc đối với hoàn cảnh của Mady, chỉ khác chút ít là cô không bị bịt mắt và trói gô, nhưng không bị mất và trói gô thì đâu có nghĩa là cô được tự do, ngược lại lúc rút đi bọn chúng đã đẩy cô bé lên phòng kín của tầng 5 cao ngất. Ở đây giữa căn phòng bí bưng, cô y chang một tù nhân bị biệt giam.

Đêm xuống, Mady đã tự cứu mình bằng cách rút còi siêu âm ra thổi liên tục. Lòng cô như có lửa đốt vì biết chắc với sự cố vãn của Corget và

bản lãnh của Tidou, chắc chắn các chiến hữu đang cày nát bờ sông Garonne để đi tìm mình.

Chỉ có tiếng còi siêu âm đặc biệt mới lọt qua cửa kiếng cao ngất lọt xuống dưới đường nhựa. Cô bé làm gì thấy được hai thầy trò Tidou đang vênh tai lên đến lần thứ ba. Coi, trước mặt Thủ lãnh lục thám tử là một ngôi nhà 5 tầng tối tăm nằm lọt thỏm giữa các tường rào nghèo nghèo.

Tidou hiểu rằng hán không thể nào nhảy hoặc trèo qua được chương ngại kiên cố ấy.

- Sửa đi Kafi, càng sửa lớn càng tốt.

Nhận lệnh chủ, con chó tru lên dữ dội tới mức các cửa kính của căn nhà hàng xóm như rung bần bật.

- U u u...

- Gấu, gấu, gấu...

- Mày đã nghe được tiếng còi hồi âm chứ Kafi ?

- Ắng !

Vậy là rõ. Mady đang là tù binh trên tầng 5 có cánh cửa chớp khóa chặt trên cao. Lần đầu

tiên trong đời, Tidou phải trở hết mười thành công lực gào thảm thiết.

- Mady ơi, Tidou đây...

Hắn hớn hển nghe một âm thanh lúu rúu tựa muỗi kêu vẳng lại. Coi căn phòng giam đang sáng trưng bỗng tắt lịm. Bất thành linh ánh đèn xuyên qua khe cửa lại lóe ra lúc sáng lúc tắt thành những vệt dài mỏng manh chiếu sang bức tường đối diện khiến Tidou sững sờ.

Chao ôi, hắn dấm ngực thình thình.

- Ố là là, cô bé đang đánh "morse" bằng ánh sáng đây.

Còn phải hỏi, trong lục thám tử đưa nào lại không học qua nghệ thuật truyền tin bằng chữ "morse". Là những nhà điều tra diệu nghệ, chúng đều biết có khi phải ngộ biến từng quyền chữ sao.

Ngay lập tức Tidou rút phát cây bút chì và quyển sổ. Ánh sáng "morse" trên tường được lập đi lập lại nhiều lần khi dài khi ngắn đủ cho hắn ghi chép.

- Chắc chắc, một dấu chấm là chữ V, một vạch hai chấm một vạch là chữ U, một chấm hai vạch một chấm là chữ N...

Cứ thế hần tà tà hí hoáy gọn một thông điệp.
- "VỤ NỔ TỐI NAY BA GIỜ, HÀNH ĐỘNG GẤP". Trời đất...

Đã đến lúc Tidou đáp lễ. Hắn rọi đèn pin lên cửa sổ tầng 5 theo các qui ước "morse" tương tự. Nội dung bức điện mã hóa của hắn như sau :

- "HIỂU, SẼ BÁO CẢNH SÁT".

Cuộc trao đổi tín hiệu mất nhiều thời giờ đến mức khi hắn liếc đồng hồ thì đã đến 1 giờ thiếu 15. Chỉ còn 1 tiếng 45 phút nữa là Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ cùng mô hình máy bay thử nghiệm sẽ tan thành tro bụi.

Tidou hét lớn :

- Sửa lần chót từ già Mady rồi lên đường, Kafi.

- Gấu, gấu, gấu...

*

Phố Ballant trước mặt, không khó khăn gì để kiểm một đồn cảnh sát nhưng điều quan trọng là phải thuyết phục họ.

Tidou dắt Kafi lao thẳng vào phòng trực. Hắn mau mắn lay tỉnh hai viên cảnh sát đang ngủ gục trên bàn.

- Hai chú ơi !

- Sao chú mày bắt được một con chó lạc chủ hả ?

- Ồ không, tôi cần báo tin cho các ông biết về vụ khủng bố ở Trung Tâm Quốc Gia Nghiên Cứu Vũ Trụ.

- Tưởng đó là chuyện đùa, hai viên cảnh sát phá lên cười khiến Tidou diện tiết. Hắn quát lên :

- Máy bay bí mật của nước Pháp sắp bị nổ tung mà hai ông cười được sao ?

Một vị nhe răng :

- Tin tức đó nghe sốt dẻo đấy nhưng không thuộc thẩm quyền của đồn này.

- Lay Chúa !

- Chú mày có sốt sáng thì tới cơ quan An Ninh Quốc Gia báo động cho họ.

- Có xa đây không ạ ?

- Nói cho chú em rõ, muốn tới cơ quan An Ninh Quốc Gia ở phố Saint Roch, chú mày phải tốn 10 phút đi xe ấy.

Không một chút chần chờ và quên cả cảm ơn, Tidou nhảy phốc lên xe ga. Hai thầy trò hắn làm sao thông thuộc đường sá Toulouse giữa đêm đen mù mịt. Thành phố không một bóng người, phải mất hai lần bị lạc, hắn mới thấy dinh cơ đồ sộ của cơ quan an ninh tối cao.

Thoáng thấy hai cái bóng cảnh sát trước cửa, hắn và Kafi nhào vô đại làm họ hoảng hồn thọc tay vào bao súng.

- Ai đó, đứng lại ?

- Không thể đứng được, tôi cần gặp một viên chức có thẩm quyền ở đây.

- Ái chà, chú nhóc. Có chuyện gì vậy ?

- Đêm nay Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ sẽ bị nổ tan tành.

- Trời hỡi, tin thiệt hay tin vịt cò ?

- Sếp các ông dẫu ?

Một cảnh sát viên bối rối:

- Ta sẽ đưa chú mày gặp ông thanh tra gấp.

- Cảm ơn ông.

Viên cảnh sát có tinh thần trách nhiệm dẫn đường hai thầy trò Tidou về phía cuối hành lang. Anh ta gõ cửa dồn dập.

- Cộc, cộc...

Một cái đầu tươm tất và đẹp trai lộ ra kèm một giọng sang sảng:

- Chuyện gì thế ?

- Thưa ông thanh tra, Trung Tâm Quốc Gia Nghiên Cứu Vũ Trụ sắp phát nổ.

Ông thanh tra mặc thường phục chỉ cần đưa mắt nhìn sơ vị khách nhí đồng và con chó là đã hiểu vấn đề.

- Vào phòng đi, chú bé.

Tidou lắc đầu :

- Không. Cháu chẳng có nhiều thì giờ đâu. Suốt một tuần nay, nhóm học sinh cắm trại 7 người chúng cháu đã bám theo ba gã đàn ông nguy hiểm. Hai tên trong đó từng cải trang thành đàn bà cướp chất nổ tại Xưởng Thuốc Súng Quốc Gia mà báo chí đã loan tin.

Ông thanh tra rung rời:

- Sao, sao ?

- Hiện thời một bạn gái của chúng tôi đang bị chúng bắt cóc làm con tin và giam kín trên tầng 5 tòa nhà số 8 phố Ballant. Ông có hai việc phải làm tức khắc : Thứ nhất, giải thoát cho cô bạn Mady của nhóm chúng tôi. Thứ hai, phải cứu Trung Tâm Vũ Trụ trước 3 giờ sáng. Bởi... đúng 3 giờ quả bom sẽ phát nổ.

Viên thanh tra ngó đồng hồ :

- Nghĩa là tôi chỉ còn một tiếng thôi sao ?

- Tôi xin thề đã nói hết sự thực.

- Được rồi, tôi tin cậu.

Viên thanh tra nhắc ống nghe chớp nhoáng :

- Alô, Marchal, phó giám đốc cơ quan An Ninh Quốc Gia đây. Có một việc nghiêm trọng và khẩn cấp. Tôi muốn có ngay hai xe tuần tra và bốn chiến sĩ đặc nhiệm tới đây tức thì.

Tim Tidou phập phồng. Cuối cùng thì hẳn cũng gõ cửa được một quan chức đáng tin cậy.

Hắn ấp úng:

- Thành thật biết ơn chú, chú Marchal ạ. Các bạn cháu hiện mai phục trên miệng cống ngầm

gần Trung Tâm không cho bọn khủng bố trèo lên chạy trốn.

- Chà, thế thì quá nguy hiểm cho các cậu ấy. Bọn chúng có thể có súng.

Tidou còn ú ớ thì tiếng động cơ ô tô đã rền lên ngoài cửa. Bốn tay cảnh sát đặc nhiệm tiến vào xông xộc. Viên đội trưởng khép chân cái rụp :

- Chúng tôi chờ lệnh sếp.

- Tốt lắm. Phiên các anh tới liền số 8 phố Ballant cứu một cô bé bị giam trên tầng 5.

Tidou bổ sung :

- Tôi sẽ để con chó dẫn đường cho các ông. Con Kafi giỏi như một chó nghiệp vụ.

- Hả ?

- Nó biết cách phá cửa nếu cần thiết.

Viên thanh tra gật gù :

- Được rồi, khi hoàn thành công tác, yêu cầu các anh đem luôn cô bé tới Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ. Chúng tôi cần tài bắn súng của các anh đấy.

Chiếc xe cảnh sát chờ đợi đặc nhiệm rờ máy. Chưa bao giờ Tidou cảm thấy yêu Kafi đến thế.

*

Hắn cũng không giờ viên thanh tra đẹp trai kia lại là Phó giám đốc cơ quan An Ninh Quốc Gia. Coi, trên chiếc xe đặc biệt của ông Marchal, ngoài Tidou ra còn hai tay xạ thủ. Tidou hồi hộp biết chừng nào.

Bầu trời Toulouse, thành phố hồng về đêm quá thanh bình nhưng đâu có ai ngờ đó là đêm gỡ của một vụ khủng bố tàn khốc.

Tidou không đợi cho xe tiếp cận mục tiêu, hắn la lên oai oái :

- Các ông hãy cẩn thận, có thể bạn bè tôi núp ở đâu đây...

Hắn vừa dứt lời là một cái bóng lao ra trong tiếng súng lên cò rền rợn.

- Đừng bắn ! Bạn cháu đấy.

Chiếc xe cảnh sát thẳng tóa lửa mặt đường nhựa. Corget thông báo :

- Mọi việc đã thu xếp xong. Hai tên phá hoại đã bị tóm.

Tidou phóng xe xuống hoan hỉ.

- Béranger vẫn rúc dưới cống ngầm à ?

- Tao cũng không biết nữa, gã đâu có lộ đầu lên. Dám giờ này gã đang ngồi ở nhà chờ tiếng nổ trước khi ca bài tẩu mã.

Corget hướng dẫn phái đoàn An Ninh Quốc Gia đi về phía các người bạn đồng hành. Nó chỉ hai gã bị trói thúc ké bằng dây lưng đang nằm kèngh dưới đất.

- Sau khi đặt bom, chúng lớp ngóp định phi lên xe tẩu thoát thì lãnh đủ hai gậy của Bistèque và Guille. Minh và Tondu chờ sẵn bụp luôn hai quả nóc ao khiến chúng nằm thẳng cẳng.

Tidou không nín được cười, hấn vỗ vai bạn :

- Lâu lâu làm tí bạo lực ngon lành há.

- Mady ra sao rồi ?

- Ông thanh tra Marchal đã biết phái hai cảnh sát đặc nhiệm đi cứu cô ấy.

- Còn Kafi ?

- Ồ, không cố nó dẫn đường thì lát nữa làm sao hai ông cảnh sát về đây.

Viên thanh tra bắt đầu ngó đồng hồ, vậy là tui nhỏ không nói dối. Chỉ còn 35 phút nữa là đến giờ sinh tử, ông hoảng hồn dựng cổ hai tên gian dâp.

- Máy giờ bom nổ hả ?

- ...

- Máy không khai ư ?

- ...

Tidou lạnh lùng :

- Bọn chúng tôn trọng luật im lặng mà chú. Tự chúng ta phải hành động thôi.

Marchal nhượng mảy rồi chỉ đạo cho một viên cảnh sát xuống đường cống ngầm phá hủy hệ thống cài đặt giờ. Thật đáng tiếc, anh ta trồi lên mặt đất sau ít phút, hỏn hển :

- Không thể chui qua cái lỗ chó trong bức tường. Tường của tui kèngh càng quá, thừa sếp.

Marchal tái mặt :

- Trong mấy người chúng ta không ai chui lọt sao ?

- Không. Trừ cái thằng tội phạm nhỏ con kia, tôi dám cá chính nó đã chui vào chỗ tường bị đục đó để cài chất nổ.

Viên cảnh sát thứ hai chĩa súng vào màng tang gã khủng bố ốm nhách.

- Mày xuống cống mau.

Coi, tên vô lại lạng thỉnh nheo nheo mắt thách thức vì biết tổng còn lâu người đặc nhiệm mới dám lấy cò. Không gian trong một giây bỗng trở nên ngột thở, thời gian cứ chậm chậm trôi.

Hè Xiếc lên tiếng :

- Để cháu, thưa ông thanh tra. Cháu xuống được.

Ba vị người lớn há hốc mồm. Mồ hôi trên trán thanh tra Marchal nhỏ từng giọt. Ông thốt lên :

- Không, cậu hay bạn cậu cũng không được. Và lại các cậu cũng chưa nắm hết kỹ thuật tháo gỡ bom mìn.

Ông thở ra nặng nề :

- Trời ạ, sao tới giờ chiếc xe cứu cô bé vẫn chưa đến, không lẽ có trục trặc gì sao ?

Một viên cảnh sát nói :

- Sếp đừng trông chờ, hai ông bạn Renault và Mourtalet đô con lắm.

Viên thanh tra thở ra, khẽ nói :

- Thế thì thật là tồi tệ.

Tám

Giây phút cuối cùng

Lúc thanh tra Marchal, giờ hai cánh tay tuyệt vọng lên trời cũng là lúc chiếc xe tuần tra nhá đèn pha phóng lại Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ. Từ buồng lái, nhị vị cảnh sát đặc nhiệm nhảy xuống mở cửa cho Mady và Kafi hạ thổ chứ sao.

Câu đầu tiên của cô bé nghe thật hồi hộp :

- Chào các bạn, tháo kíp nổ quả bom rồi hả ?

Corget rầu rĩ lắc đầu khiến Mady, sững sốt :

- Trời đất, chắc chắn nó sẽ bùng đúng 3 giờ. Minh nằm trong phòng giam nghe bọn phá hoại nói rõ mồn một.

Cô bé choáng váng bởi kim đồng hồ đã nhích đến 2 giờ 53 phút. Bàn tay của cô nín vai Tidou.

- Minh phải tính thôi, Tidou.

- Tôi hiểu bạn muốn nói gì, có điều cái lỗ hồng của bức tường bị đục chỉ vừa vận thân hình một con chó.

Một ý nghĩ lóe lên trong đầu Tidou. Kafi là báu vật của hắn, làm sao hắn có thể rời xa ! Nhưng tòa nhà kia sắp nổ tung, hai người bảo vệ sắp bị chôn vùi dưới đồng gạch đổ nát. Nhất là mô hình chiếc Delta 2000 sẽ bị phá hủy.

Hắn không thể do dự được nữa.

Hắn cởi chiếc đồng hồ đeo tay ra rồi gí sát nó vào "vành tai rada" của Kafi.

- Mày nghe rõ chớ, Kafi : tíc tắc, tíc tắc... mang lại đây.

Con sói hực một tiếng gọn lỏn khiến cậu chủ hài lòng. Hắn kéo Kafi đến trước miệng cống bất chấp sự kinh dị của toán cảnh sát lẫn bọn tội phạm và hất hàm:

- Nghe một lần nữa nhé ; tíc tắc, tíc tắc. Ở dưới hang đen ngòm có một cái "tíc tắc" y như đồng hồ tao vậy. Mày lòi nó lên đây.

Có chắc rằng dưới đầu kia đường cống ngầm có một quả bom hẹn giờ kêu tíc tắc chằng, Tidou không hề biết. Nhưng hắn có cảm tưởng rằng hai con mắt Kafi long lên dữ dội, nhất là hai vành tai cứ rung động không ngừng.

Tidou huýt sáo :

- Nhảy xuống và mang cái tíc tắc lên mau, Kafi.

Trong chớp mắt con vật thông minh tàng hình dưới lòng đất. Những trái tim của con người muốn vọt khỏi lồng ngực, 2 giờ 56, 2 giờ 57 và... 2 giờ 58 phút.

Miệng thằng Giác Đấu ngoác đến tận mang tai.

- Kafi kia kìa !

Ê, quái cầu đã thăng thiên khỏi miệng cống kéo theo một mớ lòng thòng dây điện lẫn một dụng cụ tròn trịa tương tự như cái đồng hồ để bàn. Lúc này kim đồng hồ đã chỉ 2 giờ 59 phút!

Chỉ một phút nữa thôi, cả Trung Tâm Nghiên Cứu Vũ Trụ có thể sẽ tan thành mây khói. Nhưng thật may là có Kafi !

Tidou ôm chầm lấy con vật yêu quý, xiết chặt nó vào lòng, nhưng nước mắt hần cứ trào ra, trào ra không sao ngăn lại được.

Viên thanh tra reo lên :

- Thật tuyệt vời !

Kafi sủa lên đắc thắng. Nó đứng thẳng bằng hai chân sau mồm ngoạm chặt "cái đồng hồ tử thần" iha hồ cho bá tánh vuốt ve.

Tròng con người của hai tên tội phạm muốn lòi ra. Cái nhìn hần học của chúng chĩa về Kafi, nhưng dõ dăm làm gì hơn.

Viên thanh tra quát chúng :

- Còn bây giờ, chúng mày hãy khai mau !

Mady lú rú :

- Chú khỏi cần hỏi cung chúng, chú Marchal a. Bọn chúng không khai ra chỉ huy dẫu.

- Sao ?

- Tuy nhiên tụi cháu biết sào huyết của tên dẫu sỏ. Gã tên là Béranger tướng cao nhòng sổng

tại một ngôi biệt thự trên phố Roseraie. Chú hãy chờ cháu theo trước khi tên trùm bỏ trốn.

Ông thanh tra xúc động :

- Đồng ý. Cháu sẽ ngồi cạnh chú để dẫn đường.

Đội đặc nhiệm tra còng số 8 vào cổ tay hai "gã câm" và liệng chúng lên sàn xe như liệng hai trái mít. Hai chiếc ô tô lập tức lao đi trong sự hộ tống của phái đoàn xe ga các thám tử. Chỉ vài phút sau, họ đã tới khu phố mang tên Roseraie.

Mady nói :

- Chú ý rẽ phải. Chúng ta sắp tới sào huyết thứ nhất của chúng.

Chiếc ô tô đi đầu vừa mới rẽ thì Mady kêu to :

- Ôi ! Nhanh lên... gã đang chạy trốn kìa !

Người lái xe tăng ga, rượt theo chiếc Renault. Cuộc rượt bắt trên đường vắng ban đêm diễn ra như xi nê. Còi mòi, Béranger sắp thoát cũi xỏ lồng đến nơi, thanh tra Marchal rút súng ngắn bắn liên tiếp 4 phát về phía trước. Hai viên trúng

lốp xé hộp của Béranger phát ra một tiếng xì khùng khấp. Chiếc Renault lão đảo như người say rượu và quay mòng mòng cản đường xe tuần tra của Marchal.

Từ băng sau, Tidou thấy rất rõ Béranger và vợ lao vút xuống xe định phi vô hẻm tối tẩu thoát. Hấn vô lung Kafi :

- Bắt lấy chúng, Kafi.

Con thần khuyến không phải lướt mà... bay trên mặt đường. Chưa đầy bả giây, hàm răng nhọn lều của Kafi đã hà hơi sát gáy cặp vợ chồng tên đầu sỏ. Béranger hét lên rùng rợn :

- Cứu tôi !

Tidou cười ha hả.

- Đủ rồi, điệu chúng về xe cảnh sát, Kafi.

Ông thanh tra đã đợi sẵn Béranger và vợ bằng cặp còng số 8 trên tay. Giọng của ông khá nhũn nhặn :

- Nào, hãy đưa chúng tội về sào huyệt của ngài.

*

Tại ngôi biệt thự u ám, phòng khách đêm nay sáng trưng và chật ních người. Béranger lửa giận phùng phùng, cặp mắt gã chĩa vào hai tên đồng bọn đầy căm hận. Chúng đã phạm phải điều gì ngu ngốc chẳng ?

Mady đảo qua mặt lũ tội phạm nhún vai :

- Kế hoạch của các người cực kỳ hoàn hảo, ngay cả chuyện bắt tôi để làm con tin. Chẳng qua trời bất dung gian nên thất bại thảm hại.

Béranger chửi thề, tức tối nhìn con chó. Hấn đã đoán ra vai trò của Kafi. Ông thanh tra quát lớn :

- Nghe đây, tao tin rằng mày khôn ngoan hơn hai tên dê tử của mày, chúng nhất định không khai vì sợ mày trừ khử. Mày hiểu tao nói gì chứ ? Im lặng chỉ có hại cho mày thôi.

....
Béranger á khẩu y chang đám thủ hạ. Nhưng vợ thì nao núng thấy rõ. Coi, mặt mày vợ xanh còn hơn tàu lá chuối. Vợ nhìn chồng khẽ nói :

- Mọi việc đã vỡ lở rồi, phải tự cứu thôi.

Câu chuyện mà kể khá rõ đối với bảy đứa trẻ thám tử bởi chúng đã lý giải được tới 90 phần trăm. 10 phần trăm còn lại như sau : Béranger chẳng phải là tay thám tử tư hay an ninh chìm nào hết. Chính gã đã xâm nhập tòa nhà cơ quan Hàng Không Vũ Trụ để tìm cách chôn chử bản sơ đồ của chiếc Delta 2000. Xui cho gã là bị nhân viên bảo vệ phát hiện. Trong lúc quỳnh quáng, gã bay lên mái nhà nhảy đại xuống hàng rào và bị một thanh sắt gỉ đâm thủng bắp chân. Do quá ngán bảo vệ đuổi theo, tên gian đã cướp chiếc xe đạp mini của chú nhóc Coincoin đang tính cờ di ngang và nhanh chóng đạp xe đến chiếc Renault đậu gần trạm xe bus. Gã liệng chiến lợi phẩm vào cốp rồi...

Tidou mặt lạnh như tiền :

- Rồi sau đó ông chồng của bà đã bịp chúng tôi khi xưng danh là một thám tử tư chuyên nghiệp. Ngay từ lúc đó bản thân ông ta đã lộ chân tướng bởi một thám tử đúng nghĩa không ai vô trách nhiệm với chiếc xe đạp của một em bé.

Corget hùng hổ :

- Tôi có thể khẳng định điều này : sau bữa ăn trộm bản sơ đồ máy bay thất bại, gã Béranger lập tức cho đồng bọn đào hầm định đánh sập cơ quan Hàng Không Vũ Trụ để chôn vùi mô hình máy bay Delta 2000.

Ông thanh tra ngơ ngác :

- Tại sao lại là cơ quan Hàng Không Vũ Trụ mà không là Trung Tâm Quốc Gia Nghiên Cứu Vũ Trụ ?

- Ồ, tại chú không biết đó thôi. Nhờ giờ chót sơ đồ và mô hình của chiếc Delta được chuyển sang Trung Tâm nên con đường hầm chạy xuyên lòng đất tới cơ quan Hàng Không đành bị chúng hủy bỏ dang dở.

Ông Marchal sưng sờ :

- Mày trả lời đi chứ Béranger ?

Mụ đàn bà bẻ ngón tay :

- Thằng nhỏ nói đúng.

Marchal bằng hoàng trong ba giây. Giây thứ tư, ông hét to :

- Lý do gì tại mày dám phá hoại một công trình tối mật của quốc gia hả lũ khốn ?

Lần này mẹ đàn bà không chịu hé răng. Tidou ra hiệu cho Kafi, ngay lập tức quái cầu xù lông cổ ngoác mồm với hai tên khủng bố không danh tánh.

Một tên thoáng rừng mình, hình như hàm răng của Kafi có hiệu quả hơn cả luật im lặng. Gã nói :

- Quý ngài không hiểu hết đâu, chúng tôi là bốn nhà sinh thái học có nghĩa vụ bảo vệ môi trường sống. Trong khi xu hướng trên thế giới đang đi tìm một bầu khí quyển trong lành sạch và xanh thì quý ngài lại làm ô danh nước Pháp bằng cách thí nghiệm chiếc Delta 2000. Nhân danh những công dân Pháp bảo vệ môi trường, chúng tôi cương quyết không cho phép chiếc phi cơ gây tiếng ồn đó cất cánh. Tổ chức của chúng tôi đã chỉ thị cho chúng tôi phá hủy nó.

Thanh tra Marchal trợn mắt :

- Đồ lẻo mép, tụi bay quả là thứ vừa đánh trống vừa la làng.

Ông giải thích với đám trẻ :

- Các cháu biết không, tiếng ồn của loại máy bay tối tân này chỉ tương đương với một phi cơ

bình thường trong khi nhiên liệu tiết kiệm hơn và ít gây ô nhiễm. Nó hoàn toàn được chạy bằng hydro lỏng.

Tondu gật đầu :

- Tụi cháu biết điều đó.

- Bốn khủng bố dã man này dám mạo nhận là "những nhà sinh thái học", còn lâu tụi mày mới qua mặt tao. Hiện thời có tới ba nước lớn khác đang ráp tằm chế tạo những chiếc máy bay cạnh tranh với chiếc Delta 2000.

Ông ngừng lại rồi hất hàm với bốn tên tội phạm :

- Tụi bay đã nhận tiền của quốc gia nào trong ba nước đó ?

Con bài đã bị lật tẩy. Ba gã và mẹ đàn bà lúng túng cúi gầm mặt.

Ông thanh tra khoát tay.

- Chúng ta sẽ điều tra sau. Bây giờ các bạn trong đội đặc nhiệm chống khủng bố hãy giải chúng về cơ quan An Ninh Quốc Gia.

Tội phạm ngoan ngoãn đi theo hai cảnh sát,

Lần này mẹ đàn bà không chịu hé răng. Tidou ra hiệu cho Kafi, ngay lập tức quái cầu xù lông cổ ngoác mõm với hai tên khủng bố không danh tánh.

Một tên thoảng rừng mình, hình như hàm răng của Kafi có hiệu quả hơn cả luật im lặng. Gã nói :

- Quý ngài không hiểu hết đâu, chúng tôi là bốn nhà sinh thái học có nghĩa vụ bảo vệ môi trường sống. Trong khi xu hướng trên thế giới đang đi tìm một bầu khí quyển trong lành sạch và xanh thì quý ngài lại làm ô danh nước Pháp bằng cách thí nghiệm chiếc Delta 2000. Nhân danh những công dân Pháp bảo vệ môi trường, chúng tôi cương quyết không cho phép chiếc phi cơ gây tiếng ồn đó cất cánh. Tổ chức của chúng tôi đã chỉ thị cho chúng tôi phá hủy nó.

Thanh tra Marchal trợn mắt :

- Đồ lẻo mép, tụi bay quả là thứ vừa đánh trống vừa la làng.

Ông giải thích với đám trẻ :

- Các cháu biết không, tiếng ồn của loại máy bay tối tân này chỉ tương đương với một phi cơ

bình thường trong khi nhiên liệu tiết kiệm hơn và ít gây ô nhiễm. Nó hoàn toàn được chạy bằng hydro lỏng.

Tondu gật đầu :

- Tụi cháu biết điều đó.

- Bọn khủng bố dã man này dám mạo nhận là "những nhà sinh thái học", còn lâu tụi mày mới qua mặt tao. Hiện thời có tới ba nước lớn khác đang ráp tằm chế tạo những chiếc máy bay cạnh tranh với chiếc Delta 2000.

Ông ngừng lại rồi hất hàm với bốn tên tội phạm :

- Tụi bay đã nhận tiền của quốc gia nào trong ba nước đó ?

Con bài đã bị lật tẩy. Ba gã và mẹ đàn bà lúng túng cúi gằm mặt.

Ông thanh tra khoát tay.

- Chúng ta sẽ điều tra sau. Bây giờ các bạn trong đội đặc nhiệm chống khủng bố hãy giải chúng về cơ quan An Ninh Quốc Gia.

Lũ tội phạm ngoan ngoãn đi theo hai cảnh sát,

chúng ném vào Kafi cái nhìn tức tối. Con sói cũng găm giữ nhìn lại.

Thanh tra Marchal, Phó giám đốc cơ quan An Ninh Quốc Gia mỉm cười :

- Các cháu và con chó đã đi vào huyền thoại ngành an ninh Toulouse rồi đấy.

Corget tùm tùm:

- Ấy là do chú chưa biết, ở Lyon tụi cháu đã từng được mọi người gọi là Những Người Bạn Đồng Hành từ khuya.

- Cho chú tò mò một chút nghe, vì sao các vị lại lao vào vụ này ?

Quân Sư trả lời :

- Đầu đuôi từ một chiếc xe đạp của chú nhóc Coincoin bị tên cướp Béranger trấn lột. Chú nhóc cùng chung cư Ve Sầu với cháu, nhà rất nghèo. Cháu là dân Toulouse cảm thấy một mình không đảm đương nổi nên viết thư cầu cứu nhóm Lục thám tử ở Lyon. Từ đó...

- Từ đó cháu đã thu hồi được chiếc xe ư ?

Mady cắt ngang :

- Chưa đâu chú. Con ngựa sắt ấy còn bị giam dưới tầng hầm ngôi biệt thự này. Mọi người đợi mình một chút nhé.

Một lát sau cô bé quày quả quay lại với chiếc Peugeot màu xanh da trời mới cầu. Cô nói :

- Người ta nói "bút mây động rừng", nghĩ cho cùng cũng đúng thiệt. Từ một chiếc xe đạp, chúng ta đã lần ra đầu mối một vụ khủng bố động trời.

Ông thanh tra xúc động đến lặng người :

- Những đứa trẻ luôn có cách giáo dục người lớn một cách đơn sơ nhất : các cháu đã hết lòng vì bạn bè bất chấp mọi nguy hiểm. Chú mong những nhân viên trọng ngành an ninh đều có tính tình nhân bản như vậy.

Tidou khiêm tốn :

- Tụi cháu cũng cảm ơn chú đã hỗ trợ kịp thời. Không phải vị chức sắc cảnh sát nào cũng tin tụi cháu.

Marchal im lặng trong vài giây rồi ngậm ngùi :

- Thiên hạ thường đánh giá con người ở về bề ngoài, các cháu nên thông cảm cho các đồng nghiệp của chú. Hiện giờ bảy thám tử đang trọ ở đâu để chú còn xin chữ ký vô bản báo cáo?

- Dạ, tụi cháu đóng đô ở nhà máy gaz bỏ hoang. Bác bảo vệ ở đó rất tốt bụng.

Chiếc xe đạp của Coincoin được nhét vào cốp xe hơi của cơ quan An Ninh Quốc Gia. Ông thanh tra ra lệnh cho hai thành viên đội đặc nhiệm:

- Tôi về nhà máy gaz với đám trẻ, các anh hãy lục soát ngôi biệt thự, lát tôi sẽ trở lại.

Cuối cùng xe tuần tra lăn bánh kéo theo những chiếc xe ga hộ tống phía sau. Chưa đến 15 phút, mọi người đã tề tựu tại nhà máy cũ.

Marchal nhìn lũ nhóc với vẻ mặt kính nể:

- Trong các trò chơi dành cho trẻ con thì trò phiêu lưu mạo hiểm là liều mạng nhất trên đời. Tôi không hề có ý định khuyên các cháu theo nghề an ninh dù hồi nhỏ tôi cũng có máu mê chẳng thua gì các cháu.

- Ắng, ắng...

Đám trẻ cười khoái trá trong khi Kafi nhẹ nhàng phản đối bằng vài tiếng sủa.

Marchal quỳ xuống vuốt ve Kafi.

- Những con chó nghiệp vụ ở thành phố màu hồng này kém chú sói xa lắc. Tôi chưa bao giờ thấy một con sói đẹp và dũng cảm đến thế. Ô, tôi có đề nghị này: các cháu có thể cho cơ quan an ninh...

Tidou quá hiếu ý viên thanh tra, hấn cắt ngang xương:

- Không có chuyện cho mượn Kafi với bất kỳ ai, kể cả chú. Cháu nói thiệt, tụi cháu đã đổ mồ hôi sôi nước mắt từ lúc nó mới sinh ra đến tận bây giờ. Nó là một thành viên không thể thiếu của những người bạn đồng hành ở Lyon.

Marchal gãi đầu:

- Tôi hiểu rồi, bầu vật phải là của chung. Đáng tiếc nhỉ. Chào các cháu.

Khi chiếc xe của ông thanh tra đi khuất, bảy thám tử mới nhẹ người. Trời ạ, trải qua cả tuần lễ nửa thức nửa ngủ bám liền một lúc 3 điểm nóng, mắt đứa nào giờ đây cũng hờm sâu.

Guille nhảy cà tung :

- Chúng ta phải đi ngủ ngay.

Tondu xoa cái đầu trọc :

- Mà phải ru tụi tao ngủ bằng điệu kèn armonica chứ.

- Xin lỗi...

Đám trẻ kiệt sức nằm vật xuống sàn nhà, trừ Kafi. Còn phải hỏi, lúc nào quái cầu cũng là đầu sĩ kiêm vệ sĩ, 24 trên 24 tiếng.

*

Hai giờ chiều mà lũ thiếu niên vẫn chưa dậy nổi. Thoạt nhìn qua, người ta có tưởng chúng bị chết ngạt bởi khí độc vất vương của nhà máy gaz.

Tondu là kẻ mở mắt đầu tiên, nó quơ chiếc mũ bê-rê úp trên đầu và chạy ào xuống nhà vệ sinh rửa mặt cho tỉnh táo.

- Dậy mau, tụi mình đã nuốt gần hết bàn ngày rồi.

Gnafron hất tay chiến hữu ra:

- Tao còn thềm ngủ...

- Nhưng tao đói, tao cần thằng Bistèque.

Đúng là thằng nào cũng đói bụng rồi. Nghe tiếng "đói", tất cả đều tỉnh cơn ác mộng chứ sao. Ngay lập tức Nữ Tiên Tri và Đầu Bếp đi chợ chớp nhoáng.

Bữa tiệc liên hoan của cả đám linh đình hết biết, chúng ăn bù lỗ những ngày gian khổ không tha thứ bất cứ món nào từ cá hồi hun khói, thịt hộp, bánh mì sandwiches cho tới nước ngọt...

Riêng Kafi nhận phần xúc xích thập cẩm và hai trái dưa đại bổ.

Cả nhóm vừa ăn vừa trò chuyện vui vẻ và huyền thiên bình luận về những sự kiện xảy ra đêm qua.

Hề Xiếc gục gặc :

- Mady kể chuyện đi, cô ấy làm chúng ta đứng tim liên tục vì bị... mất tích lãng xẹt.

Cô bé quắc mắt:

- Bị bắt cóc mà gọi là mất tích lãng xẹt hả, đồ con trai lãng... nhách.

- Xin người đẹp bớt cơn thịnh nộ giùm.

- Thì có ai muốn các bạn mất ngủ đâu, chẳng qua chỉ tại bọn cướp. Chúng cứ kè kè sát nách thì làm sao thối còi siêu âm được.

Tidou nghiêm giọng.

- Cách nào bạn biết vụ nổ xảy ra lúc 3 giờ ?
Mady cười :

- Do hai tên bắt cóc mình đánh giá sai lầm khả năng ngoại ngữ của tù binh. Chúng thao thao bất tuyệt bằng tiếng Anh mà tưởng rằng mình không hiểu gì cả. Ai chẳng biết "Three o'clock" là "3 giờ", đúng không nào ?

- Có lúc nào bạn lo sợ không, Mady ?

- Lo nhiều hơn sợ. Thú thật mình chỉ mong tìm cách báo tin cho các bạn thôi.

Bữa tiệc sắp sửa kết thúc thì Kafi sửa lên một tiếng khó chịu và nhảy xổ ra ngoài cửa. Gnafron hoảng hồn lao theo rồi khựng lại xuối lơ.

Giọng nó yếu xìu:

- Lại đụng đám nhà báo.

Đám trẻ lập tức quay lưng trước một rừng camera, máy ảnh đổ xô đến. Riêng Giác Đấu kéo sụp mũ nổi kín mặt hét lên:

- Ồ không ! Hãy để chúng tôi yên.

Trong tích tắc bảy thám tử lọt thỏm trong một vòng vây người ngợm máy móc linh kính. Trong ánh đèn flash lóe không ngớt, một tay phóng viên năn nỉ : - Chúng tôi sẽ rút lui nếu các bạn cho chụp một tấm ảnh. Chỉ một tấm thôi.

Trước khí thế của đám đông, bảy thám tử đành đứng lên lãnh đủ một loạt hình chụp bất đắc dĩ. Kafi lỏng lẻo như con hổ, nó gầm gừ rung cửa kính.

- Grauuuu...!

Một lần nữa những đứa trẻ lại biết ơn Kafi. Nhờ thái độ hung hăng của quái cầu, chúng thoát nạn một đợt phóng vắn trước mắt.

Khi cánh nhà báo chuồn sạch, Tidou thở phào.

- Ôi Kafi, mày là số... một.

*

Bữa ăn được thu dọn nhanh gọn. Corget thì thầm :

- Chúng ta bị động ổ rồi, rời khỏi đây mau.

Mady lảng xãng:

- Ghé nhà Coincoin cấp tốc, chú bé đang chờ chiếc xe đạp từng giây từng phút.

Hành lý đã chất xong xuôi. Cả nhóm lập tức lên đường. Tidou bỏ chiếc xe Peugeot vô rờ-moóc còn Kafi ung dung chạy bộ. Cuộc đi tản lần này nghiêm trọng hơn những lần truy đuổi bọn khủng bố, vì những đứa trẻ chẳng bao giờ muốn chường mặt lên báo chí để còn thơ mộng với các trò mạo hiểm phiêu lưu.

Phái đoàn băng qua thành phố màu hồng rực rỡ dưới nắng mặt trời chiều. Đây là chiếc cầu đá cổ trên sông Garonne còn kia là khu Blagnac.

Bistèque thở phào :

- Ôn chúa, dãy nhà đối diện với chung cư Ve Sầu vẫn chưa có người ở.

Vừa đặt đồ đạc xuống, Mady đã yêu cầu Corget :

- Bây giờ cậu hãy đi tìm Coincoin đi. Chúng mình sẽ rất vui sướng khi thấy em ấy hạnh phúc đến mức nào. Niềm vui của Coincoin chính là phần thưởng cho chúng ta. Có phải vậy không ?

Corget nắm chặt tay bạn, gật đầu :

- Đúng vậy. Nhưng phần thưởng tuyệt vời nhất của tớ, tớ đã nhận được rồi.

- Đã có rồi ư ? Gì vậy Corget ?

- Đó là các bạn ! Chúng ta mãi mãi bên nhau !

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

62 BÀ TRIỆU - HÀ NỘI. FAX: 8229085. ĐT: 8264730 - 8255831

TRUNG TÂM P.H.S MIỀN TRUNG

17-19 YÊN BÁI-TP ĐÀ NẴNG. FAX: 821246. ĐT: 821246 - 820252

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG

268 NGUYỄN ĐÌNH CHIỂU-TP. HỒ CHÍ MINH. FAX: 8231867. ĐT: 8291832

Chịu trách nhiệm xuất bản:
NGUYỄN THẮNG VU

Biên tập:

LÊ THANH NGÀ

Trình bày:

PHẠM QUANG VINH

Sửa bài:

NGUYỄN MÃN

Kỹ thuật vi tính:

LÊ VĂN TUẤN

In 6.000 bản-Khổ 10,2x14,2-Tại CTY VĂN HÓA PHẨM
Số XB: 203/KĐA-154/KH-823/CXB cấp ngày 13/12/95
Mã số ĐV19-In xong và nộp lưu chiểu tháng 11/1996

...Thành phố màu hồng

rác mà vẫn chưa thu hoạch được gì. Hề Xiếc bực bội:

- Ngửi mùi chiếc giày một lần nữa nè, Kafi. Con chó cũng cố "khứu giác" xong liền nhảy tót đến vĩa hè. Nó rà mõm sát đất và vẫy đuôi lia lịa.

Giọng Giác Đấu oai oái:

- Thả dây cho nó tự do Hề Xiếc, có tín hiệu rồi kìa.

Con chó vượt qua những vĩa hè và hướng dẫn hai thằng chạy tót đến một ngôi biệt thự cực kỳ vắng vẻ.

Giác Đấu nín thở:

- Chẳng lẽ tên tội phạm lại ở trong căn nhà sang trọng thế ư ?

- Cũng dám lắm mày ạ. Gã đầu phải là dân cướp xe đạp chuyên nghiệp, chúng ta đã đánh giá gã là gián điệp bị cơ quan Hàng Không Vũ Trụ săn đuổi cơ mà.

Hai đứa và Kafi đợi sau gốc cây gần... mờ mắt mới phát hiện một người đàn bà chạy xe đạp nữ từ trong biệt thự phóng ra. Người đàn bà cỡ